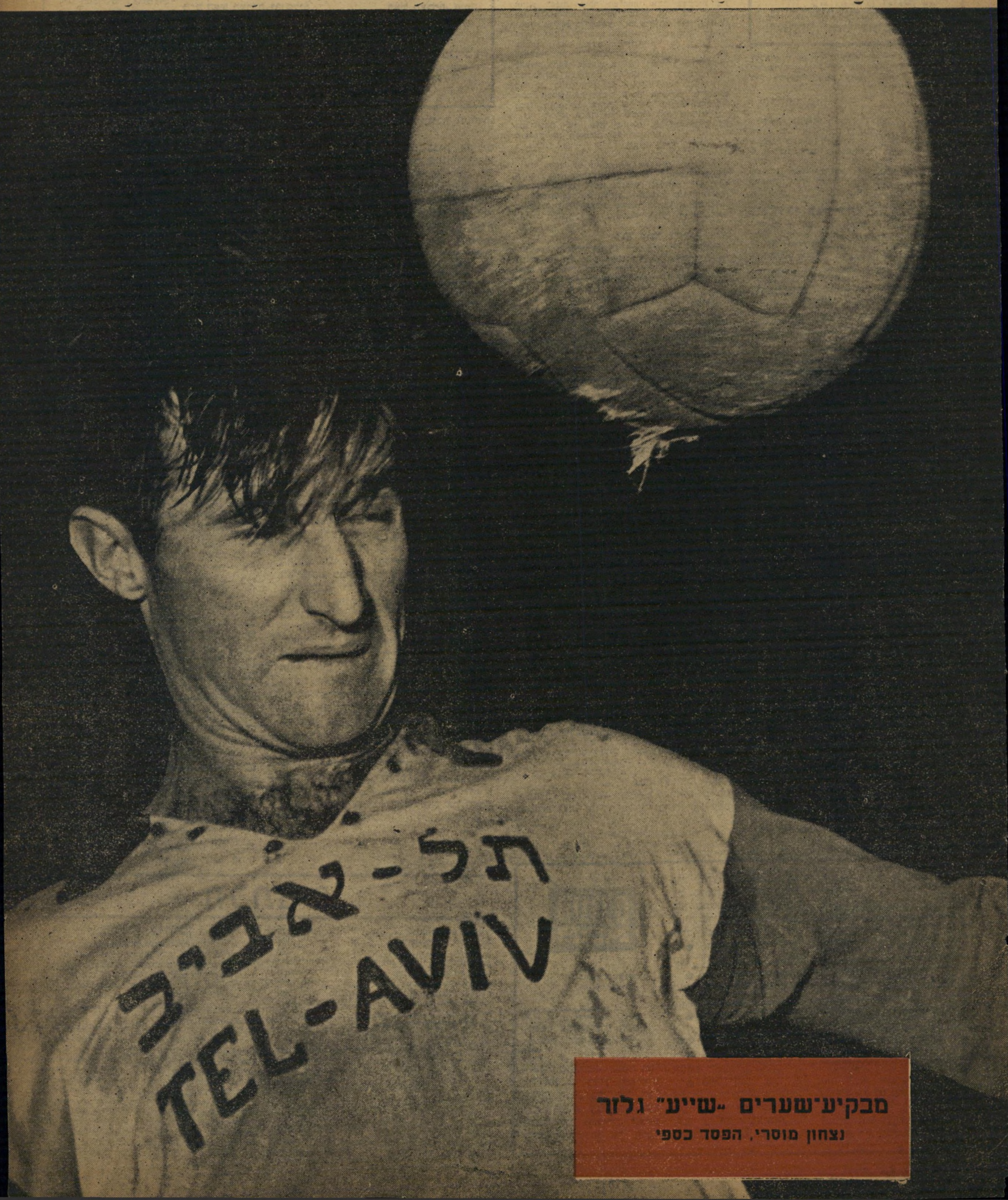

בלי מורא-בלי חשוא פנים

הזדה

העוכלם

השבועון המצויר לאינפורמציה

מבקיעי שערים "שייע" גלזר

נצחון מוסרי, הפסד כספי

השבועון המצויר לאינפורמציה

רחוב גליקסון 8, תל-אביב
(ליד תיאטרון "א"ה פ")
ת.ד. 138 סל. 20785
מען המכרזים: "עולמפרס"
מיר: העולם הזה בע"מ
מורסם:
דפוס: ישראל בע"מ, ת"א

מס' 41 שנה 17 כ"ד כסלו תשי"ד
3.12.53

העורך הראשי:
אורי אבנרי
ראש המערכת:
שלום כהן

עורך משנה, כיתוב:
אורי סלע
הכתב הראשי:
עמנואל סרת

חברי המערכת:
רוב איתן, משה בראפרס, יחיאל בשן, יהודה נבאי, נצה נבי, ילי גלילי, אופקר מאזר, סילבי נשח

ציירי שער:
יואל בוכחלרי, שלמה בידור, שמואל בק, שרנא הייל, זאב ליפמן, סיליס סנר, סאול קור, נרם רוטשילד

ראש מערכת, חיפה:
זאב הרץ
סופרי חוץ:
נבריאל דגון, יוש, מקסים סלומון

מנהל מעבדה:
דוד טוויי
מנהל מבצעים:
שלמה אירי

ראש המנהלה:
שלמה הררי

עורך משנה, תבנית:
נת
הצלם הראשי:
דן ברנע
חברי המערכת:
רוב איתן, משה בראפרס, יחיאל בשן, יהודה נבאי, נצה נבי, ילי גלילי, אופקר מאזר, סילבי נשח

מנהל מעבדה:
דוד טוויי
מנהל מבצעים:
שלמה אירי

ראש המנהלה:
שלמה הררי

עורך משנה, כיתוב:
אורי סלע
הכתב הראשי:
עמנואל סרת

חברי המערכת:
רוב איתן, משה בראפרס, יחיאל בשן, יהודה נבאי, נצה נבי, ילי גלילי, אופקר מאזר, סילבי נשח

ציירי שער:
יואל בוכחלרי, שלמה בידור, שמואל בק, שרנא הייל, זאב ליפמן, סיליס סנר, סאול קור, נרם רוטשילד

ראש מערכת, חיפה:
זאב הרץ
סופרי חוץ:
נבריאל דגון, יוש, מקסים סלומון

מנהל מעבדה:
דוד טוויי
מנהל מבצעים:
שלמה אירי

ראש המנהלה:
שלמה הררי

עורך משנה, כיתוב:
אורי סלע
הכתב הראשי:
עמנואל סרת

חברי המערכת:
רוב איתן, משה בראפרס, יחיאל בשן, יהודה נבאי, נצה נבי, ילי גלילי, אופקר מאזר, סילבי נשח

ציירי שער:
יואל בוכחלרי, שלמה בידור, שמואל בק, שרנא הייל, זאב ליפמן, סיליס סנר, סאול קור, נרם רוטשילד

ראש מערכת, חיפה:
זאב הרץ
סופרי חוץ:
נבריאל דגון, יוש, מקסים סלומון

מנהל מעבדה:
דוד טוויי
מנהל מבצעים:
שלמה אירי

ראש המנהלה:
שלמה הררי

עורך משנה, כיתוב:
אורי סלע
הכתב הראשי:
עמנואל סרת

חברי המערכת:
רוב איתן, משה בראפרס, יחיאל בשן, יהודה נבאי, נצה נבי, ילי גלילי, אופקר מאזר, סילבי נשח

ציירי שער:
יואל בוכחלרי, שלמה בידור, שמואל בק, שרנא הייל, זאב ליפמן, סיליס סנר, סאול קור, נרם רוטשילד

ראש מערכת, חיפה:
זאב הרץ
סופרי חוץ:
נבריאל דגון, יוש, מקסים סלומון

מנהל מעבדה:
דוד טוויי
מנהל מבצעים:
שלמה אירי

ראש המנהלה:
שלמה הררי

עורך משנה, כיתוב:
אורי סלע
הכתב הראשי:
עמנואל סרת

חברי המערכת:
רוב איתן, משה בראפרס, יחיאל בשן, יהודה נבאי, נצה נבי, ילי גלילי, אופקר מאזר, סילבי נשח

ציירי שער:
יואל בוכחלרי, שלמה בידור, שמואל בק, שרנא הייל, זאב ליפמן, סיליס סנר, סאול קור, נרם רוטשילד

ראש מערכת, חיפה:
זאב הרץ
סופרי חוץ:
נבריאל דגון, יוש, מקסים סלומון

מנהל מעבדה:
דוד טוויי
מנהל מבצעים:
שלמה אירי

ראש המנהלה:
שלמה הררי

עורך משנה, כיתוב:
אורי סלע
הכתב הראשי:
עמנואל סרת

חברי המערכת:
רוב איתן, משה בראפרס, יחיאל בשן, יהודה נבאי, נצה נבי, ילי גלילי, אופקר מאזר, סילבי נשח

ציירי שער:
יואל בוכחלרי, שלמה בידור, שמואל בק, שרנא הייל, זאב ליפמן, סיליס סנר, סאול קור, נרם רוטשילד

ראש מערכת, חיפה:
זאב הרץ
סופרי חוץ:
נבריאל דגון, יוש, מקסים סלומון

מנהל מעבדה:
דוד טוויי
מנהל מבצעים:
שלמה אירי

ראש המנהלה:
שלמה הררי

עורך משנה, כיתוב:
אורי סלע
הכתב הראשי:
עמנואל סרת

חברי המערכת:
רוב איתן, משה בראפרס, יחיאל בשן, יהודה נבאי, נצה נבי, ילי גלילי, אופקר מאזר, סילבי נשח

ציירי שער:
יואל בוכחלרי, שלמה בידור, שמואל בק, שרנא הייל, זאב ליפמן, סיליס סנר, סאול קור, נרם רוטשילד

ראש מערכת, חיפה:
זאב הרץ
סופרי חוץ:
נבריאל דגון, יוש, מקסים סלומון

מנהל מעבדה:
דוד טוויי
מנהל מבצעים:
שלמה אירי

ראש המנהלה:
שלמה הררי

ישנו עתון ממלכתי היודע להתעלות מעל לאידיס
מרכים קטנוניים.
דן מרגלית, תל-אביב
מרת החברה הרשמית בלוחמי אצ"ל ולח"י לא
היתה צריכה לכבד מצרכים דחוקים (ואם כן, מדוע
כעת?) אולם, אם האחרים לדבר לא מצאו לנכון
להיכיר בהם רשמית עד כה, הרי סוב עשייתם על
שפרסמם מכתב גלוי לראש הממשלה מעל גבי
עמודים.
כשום מדינה בעולם לא היו נוהגים בצורה כזאת
בלוחמי מחתרת...

אני הייתי חברו בלב ונפש של מאיר נקר,
יחד יושבו בכלא, אותו לילה שנורדם, עמדת
לחיון תאי עזבו מארבע אחר הצהריים ועד
ארבע לפנות בוקר ושווהתו אתו בצעקות בין
תאי ואת הלילה, יחד שתי אתה את התפוח
והמשכתי לשיר בשמעי את דפיקת נופו בנוסלו
דרך הדלת הנפתחת ושבירת המסרקת, כאשר
שירתו נחנקת בעצם המילה.
אדוני העורך אתה סונה לבגדוריון שיואל
להניק לחלי ופצועי מלחמת השחרור את ההכרה
במלחמתם, בפציעתם ובמותם. אין לנו צורך בה
כרה זו, כי מי יתן לנו אותה? — דוד בן-גוריון?
אתה מבקש את הכרת רוצח אלפלנה בהקרכתם
ובקני רוחם של מאיר, של דב גורנר וחבריהם?
מי מבקש אותך ומי ששקט את מבגדוריון?
קטנוניותם של אלה שאינם מכירים בנו, רק
מגדילה את תפארתם של הנבירים.

אני מודה על האמת — אף פעם לא הטרדה
אותי בעית שיקומם של לוחמי המחתרת. כנערה
שהיתה בת 12 בזמן פעולות המחתרת, לא נעצה
לי, משום מה כל הבעיה... המכתב הגלוי לראש
הממשלה יועץ אותי, משוטט במסעם... כשנמתי
לקראת היתה לי הרגשה שחיתי על המאדים עד
ככה...

רחל טובי, ראשון לציון
מדוע זה נזכר העולם הזה להעלות כה מאוחר
בעיה כה כאובה? האם זה בגלל הנוחות? או
האם זה מכון באופן ישרי לאותו ראש ממשלה
היוצא לחי כפר שונים, להזכיר לו שלא כל מה
שעו במאורו חלק ושישיר?
א. ד., נתניה
אנשי האצ"ל מורשים היו ומושיבים יהיו. עלינו
לעקור את הרע מלבנו. אין להתייחס למורשים
בהיגיון, כיוון שהם מוחשיים. את חומר ההיגיון
שלם בעצם מרישם. את היתם כלפיהם היו צרי
כים לדעת ולקחת בחשבון, בזמן שפרשו.

מרגלית מרחבי
...זוועתה. קורם חשכתי לפושע מהסוג השפל
בזר ואילו עתה...
יעקב מרחבי איננו אשם, אשם מצבו החברתי
היורד והאומלל... יש להעמיד לדין את האחר
ראים להתעלות אכזרית בקורבן החברה. אולם
מה זה יועיל לנאשם עצמו?

מאיר בן נתן, בני ברק
...אני מבין איך מעין מרחבי להצדיק את עצמו
בזה שהוא מריש שהכניז "מסור", והתכחרת
המסורת הביאוהו לדין רעה, ומה גם — רצח אב?
כן אין הוא מבחש שלקח את הקדחה מירדיו
בכונה ברורה להרוג את אביו ואפילו אם שנה
את דעתו במשך הזמן, הרי בתיבתה נעלה
ההוכחות ברנע שאביו הפנה לו את נבו כסוף
הפנישה הנורית... לפי דעתי מרחבי אשם בהחלש
ברצח אביו.

שחור-לבן
חברתי הכירה לפני זמן מה בהור יוצא ארץ
מזרח אירופית שמראהו החיצוני היה כשל ספרדי,
היא הכירה אותו לביתה כדי להציגו לפני הוריה
שנהגה בראותם אותו. אמר החלל לרמוז לה
במכתים רצהיים כי הוא איננו רצוי כלל, אולם
ברנע שהבחור מתח איו והחל לדבר בשפת
מולדתו, שהיא גם שפת מולדתה של אם חברתי,
השתנה מיד כל היתם אליו. וזהו הדעה הקדומה
במבין המוחשי ביותר.

לילה ליטאי, תל-אביב
לאחר שפירסמם בליונות קורמים מספר מא'
מרים על רעב השורר בשכבות הרבות של העם,
נרמה לי שהיתם חייבים להשקיע את כמות המזון
בברכה תרומה צנועה זו.
צבי רפפורט, חדרה
כמות המזון (18 קילו) לא היתה שייכת
לעולם הזה, נתרמה על ידי בעלי של קפה
כנות.

...תחרות האכילה הסבירה לי היטב, יותר מכל
דבר אחר, עד כמה רעש החיוך האופטימי, העלוי,
והספורטיבי אף לאדם בעל המרה השחורה ביותר.
העולם הזה
השבועון המצויר לאינפורמציה

מסוק השבוע
(שמע במסדרונות המטכ"ל)
יש דין ויש דין.
דן
אחרי שהחלטת הכנסת מס'
לה את כל ענייני האישות
לשימוש הבלעדי של הע'
דוד הרותיו, מציע בזה יובב
חילוני לכל הצעירים שאינם
מחבבים במיוחד את הרב"

העולם הזה
השבועון המצויר לאינפורמציה

ראיון מיוחד עם סילבאנה מאנגאנו
מיאכא אלמו, שנשע לאי-
רופה והתראה שם עם שורה
של כוכבי קולנוע נודעים,
יספר בגליון השבוע הבא של
"העולם הזה" על פגישתו
המאלפת עם אליזה "האורז"
חמר, הזוכתת האמריקאית
שנבשה את הקהל הישראלי
באופיה החושני הסוער.
יחד עם ראיון תמרסמ-
נה תמונות סילבאנה מפרטה
האחרון, "אורדיסאוס".

לוחץ אני את ידי מארגני ההתרות — וביתור כלל
האפשרות שנזנו לכל אדם שהוא להשתתף בתח'
רות ולאכול כאות נשפ.
דן בירנבום, רמת-גן
עוד יותר מזה.

קראתי במעריב כתבה של העתונאית תקוה וויי-
שטוק, בו היא מתארת בדמעות שלוש כיצד הורעו
מצפונה בתחרות האכילה שקיים העולם הזה... הר'
שוני לספר לכם, בהודמנות זו, כי מצפונה הרניש
הודיע לא סתם גם בעזר כמה מקרים, למשל
בעמדה לפני ניזם לצה"ל, בסופו של דבר ניצח
המצפון: היא השתחררה בהצחירה על דתיות.
אביבה צנלסון, צה"ל

לי-דה-לו בכריכה
זה עונשו (של מר ואליון) בעד התנהגותו וולוולו
בקהל התיאטרון בזמן הצגת הבכורה של מחזהו
והיותו חדרר בתיקון. התחלת ההצגה היתה בשעה
10 במקום בשעה תשע...

הדרך היתה בת'און
נורדיסטים
הננו ממכריבם להודיע לכם כי אספנו חוג גוי'
דיסטים, אשר על פי חוקתנו יכולים רק שנינו
להיות חברים בו. שאר הפרטים על פולחן החוג
וחוקתו, נשמרם בסוד.

רנן ויעקב בן פורת, חיפה
בסיפוק רב קראתי את ההודעה הסונה לחוגים
נורדיסטים, שיתקשרו עם המערכת. והריני נענה
לפנייתם, וכחוכתה הריני שולח אליכם את תמור
נתי האישית כשאני ערום כביום היוולדו — כמובן
בגיל דך מאוד ובתנאי שלא תפרסם בפרסום. דבר
הנורם לי להישאר נורדיס גם עתה, כימי בנחתי,
הוא גם ההכנסה שלא משאיר בידי את היכולת
להתלבש...

טוביה ויקרון, רמת-גן
הקורא ויקרון טועה, מטה-הכנסה פו
שט את העור.

אני נורדיסט להלכה (במידה האפשרית גם ל'
מעשה). אינני משתדל לשום חוג או קבוצת גוי'
דיסטים ולא בקבלתי השפעה מאחרים. מתוך גור
ני האישית מצאתי שהשפעת האור, השמש והאוויר
על הנוף ועל מערכת העצבים היא עצומה, והו'
אולי האמצעי הפרופילקטי הטוב, הנעים והמורגן
כיותר, במסגרת אהבת האדם בשפת התנועה
הפיוולוגית הרציונלית, והוא יודע איך להיגיון מי
מוון מורכב המהווה לעתים גורם מפרע בהחלוק
העכול וההפרשה.

אבקשם לקשר אותי עם חוג נורדיסטים בחיפה
— אם ישנו כזה.
א. ג., ת"פ
המערכת תמסור בדרך את כתובתה של
קבוצה כזאת לקורא א. ג. (שם וכתובת
שמורית) — אם הקבוצה תמסור זאת ל'
מערכת באותו רצון.

מכתבים זרזתי
המור מכתבים זרזתי מוצא מאוד חן בעיני,
אם כי אני חושב שהוא עלול להיות פתרון לבני'
יית הצעירים בארץ. לכל היותר יוכל המורר לעצמי
בין צעירים וצעירות חסרי מרץ ותכונות עצמי,
היכולים יבולת ונישה למין השני. אנסה לכן להציע
לחברתי את המורר למסרים אחרים: קשרי מכתבים
בין צעירות ישראלים בארץ ובין צעירות-זרזתי
כאן, בארצות הברית.
אודה לך, רותי, אם תסכימי, לשלוח לי כתובות
של צעירים וצעירות בארץ, בעלי ידעיה מיני'
מיות כאנגלית, המעוניינים בבעיות כלליות ביני'
ארצות-הברית. לאחר מכן, אשלח לך כתובות של
צעירים וצעירות אמריקאים (יהודים, נוצרים וכי'
שים), המעוניינים בבעיות הפוליטיקה והחברה
בישראל (או בעיות קצת יותר פשוטות).
איתמר זיטנפלד, ניו-יורק

אחרונות הלך לקולנוע אתה
ורק אתה.
● וכך יבצע טכס ה'
גירושין: הבעל יצחק לפחות
שלוש פעמים צחוק פרוץ
האשה תוציא לעומתו לשון.
● כל מאמין חייב לשאת
על ידו השמאלית שטון נגד
מיס ולתתפלל שלוש פעמים
בשנה מתחת הסידור החדש
של העדה, הכולל בעיקר קט'
עום מ"דך גבר".
● המעוניינים מתבקשים להי'
רשם אצל יובב חילוני.
החמשיר
היה בדאי שקרא:
"בצית מילה שם פרה!"
כשרץ הקהל
להביט, הוא נבהל
ובעצמו רץ, לראות מה קרה.

העולם הזה
השבועון המצויר לאינפורמציה

2 י"ב '54

מלבד חגי המדינה והאומה, יש לגוסים
מזומצמים יותר ימי ציון מיוחדים עבורם.
השבוע הגנה מערכת העולם הזה את יום ה'
שנה להסתל הפצצה בביתה (העולם הזה
788). באיחור של יומיים, בצורה מקורית
במקצת: שני החברים המרכזים במערכת
הותקפו מן המארב על ידי אלמונים שעשו
את כל המאמצים לחסל את העתון, על ידי
כך שיחסלו את הרוח החיה בו.
האחרים למעשה שפל זה לא פעלו ב'
השראת הרגע: היה נחוש תיכונן וביולוש
מדוקדק, כדי לדעת את הימים בהם עובדים
חברי המערכת במשרד עד שעה מאוחרת.
היה נחוש להכין את צוות הכריזונים ואת
מכשירי ההתקפה. לא יכלה זאת להיות
התפרעות סתם של חבר שיכורים, אלא הת'
קפו מתוכננת ומחושבת, מכוונת לתוצאות
מסוימות מאוד.

...אם היתה מטרת הפצצה להטות את עור'
כי העולם הזה מן הקר שקבעו לעצמם, הרי
היתה הפצצה קטנה מאוד, כתב אליך אורי
אבנרי בשעתו. גם האלות שפיצחו את רא'
שו של שלום כהן ושברו את ידו של אורי
אבנרי, הפעם, היו קטנות מדי לצורך זה.
כשאבני למערכת, בבורק יום המחתרת,
מצאתי את כל חברי המערכת, כולל המוכי'
רות והשליחים, מוכנים למאבק כפול, וכל'
בד שהעתון יגיע אליך וימשיך לשאת בעול
הכבד והנעים שהטיל על עצמו: לומר את
האמת, את כל האמת, בלי מורא — בלי
משוא פנים.

נשק הפצצה הוא הפחזני ביותר בין כל
סוגי הנשק. גם היורה באקדח בגב קרבנו
נדרש לגלות מידה כל שהיא של אומץ לב.
לא כן האדם המתגונב בחשכת לילה, טומן
פצצה מאחוריו גבם של אנשים, מסתלק לפני
ההניצוץ מגיע אל חומר הנפץ המרסק,
כתב אורי אבנרי באותה הודמנות. מסתבר
שטעה. ישנם מייבצים פחזניים עוד יותר.
אפילו ההגדרה הסלחנית ביותר לא תוכל
לכנות התפילות של ארבעה אנשים, לפחות,
מן המארב, מוויינים באלות, על שני אנשים
חסרי מין והכנה — כמעשה אבירות. גם
בין גנבים ורוצחים מקצועיים ישנם כמה
כללי כבוד שבעל מקצוע המכבד את עצמו
לא יעבור עליהם לעולם. התנפלות כזויה
כזאת יכולים לבצע רק יצורים שאיבדו לה'
לוטין את מושג הכבוד העצמי.
כעס או שנאה הם רגשות נעלים מדי בכדי
שנוכל להקדיש אותה למחוסרי צלם אנוש

860 אורי

מכתבים

גורדמן, גורדמן
ד"ר גולדמן, הנמצא כעת כשיא יכולתו ופרצו
מחיתו צעיר לימים באופן יחסי למרוגים אחרים,
הוא אחד המקטים המתבלטים בכשרונות המדיני.
הדורה לירושלתי ויושרו הדורעים לשבח, וקסמו
האיש, הוא האדם לתפקיד שר החוץ שלנו לעני'
המרחב.
ד"ר גולדמן מוכר לי היטב מבית אביו בחוץ'
לארץ, בזמן שהתגורר שם יחד עם הילדוסוף העברי
יעקב קלאצקין, בכפר בחארי קטן ליד עיר מולדתו
מינכן. ואפילו זוכר אני כיצד התרועע ד"ר
גולדמן הצעיר עם בתיכסר בווארית המדורה, ואילו
יודורו קלאצקין ספירטם עם בנו של הכומר המקומי.
שניהם היוו שני וזנות של צמד חמר. ביקרתי
את שני הצעירים אז, בהיותי ילד, בביתם הרומנטי
הבנוי לפי סגנון אלסיני מובהק בשפת הרומנטי
נמים הרובים כסביבה היאה, כששניהם שקועים
על פי ירכ כיוכחים סוקרים בעניני בלשנות עב'
רית (קלאצקין הוציא עכבור כמה שנים את ה'
אינצילופדיה "אשכול") מסרות או פילוסופיה.
חלקם ביצירת דעת קהל חזקה חשובה וראויה
לשבח, ושמצירה תוכל, ללא ספק, להשפיע השפעה

מכתב
מכתב על פהלך הענינים. אני מאחל לכם הצלחה.
א. ג., כפר הילדים "הנשיא"
מתמיד ראיתי בהעולם הזה אמצעי ביטוי המצליח,
משום מה להעלות הצעות ורעיונות מקוריים ונוע'
זים, המשתנה שבדרך הוא שבורד כלל הצעות
אלו מאוד מתקבלות על הדעת... למשל, ההצעה
למנות את ד"ר נהום גולדמן כשר חוץ לענייני
המרחב.
א. קירשנבום, חיפה
איחלת היא למנות שר חוץ מיוחד לאזור מסר'
יים בעולם, כפי שמציע העולם הזה בנגנע לר"ר
נהום גולדמן. מספיק כאב הראש הסוער עם משרד
החוץ בדרך כלל, כששריחו אתה בראש... מאור
לכם מה יהיה עם שני שרי חוץ?
ב. לוינ, ירושל
ששר-חחוץ
לוחמי המחתרת
סוף סוף הניע העולם הזה גם הוא למסקנה כי
דם אנשי האצ"ל אינו הסקר. מה טוב שעוד

אברהם זכאי דומה לגיבור של סרם אימלקי ריאליסטי. הוא נושא על שכם את פרנסת משפחתו כולה. נשקו היחיד הוא חיוך אמיץ. וי

המסטיק המר

מאת

דן ברנע

קודם כל ראיתי חיוך, בצורת טור של שיניים לבנות ומבהיקות. לאט לאט הסתמן סביבן פרצוף שחרחר, בעל עיניים שחורות ושערות מתולתלות ופרועות. הפרצוף היה שיך לילד קטן, לבוש מכנסיים קצרים, אסודה דהוייה ומרופסת, שרגלו האחת היתה חבושה תחבושת לבנה וקשורה בסרט לקבבק עץ. בזרועו השמאלית חיבק קופסת קרטון מעוכה, בעוד שיד ימינו הושיטה חפיסת גומי-לעיסה כלפי הזוג שישב במסעדה, אל שולחן שהיה סמוך לשולחננו: "מסטיק, גברת! אדון! מסטיק!"

הגברת לא רצתה מסטיק, גם לא האדון. החיוך המאושר הגדול, שכיסה את פניו, נעלם. אך רק לרגע: כשניגש לשולחננו חזר החיוך לזרוח.

"שלום, חברה", אמר בחיוך. "אני אראה לכם משהו מענין. חבכת תראו."

בשיטתיות של נער, המלמד את חבריו כללי משחק חדש, עבר סביב השולחן, מסר חפיסה לכל אחד. "תחזיק את זה רק רגע", הפציר במסרבים. "מה יכפת כך?"

כשגמר את הסיבוב, ניצב שוב מול הראשון. "עכשיו התור שלך לתת לי משהו", הכריז הגאון המסחרי הקטן. החיוך הגדול היה מהול עתה בחרדה מתוחה. "זה עולה שנים" עשר וחצי גרוש". כולנו שילמנו. הפקחות בלבד היתה שווה את הכסף, אם לא המסטיק.

"לשם מה אחת זקוק לכסף?" ניסיתי לחקור אותו. הוא לא הראה רצון להניח לזרים, ואפילו לקוחות טובים, להתערב בעניניו. ככה, אני צריך אותה" היתה תשובתו המתחמקת.

מפרנס המשפחה

נתקלתי בו שוב כעבור ימים אחדים. ב"שעה מאוחרת בלילה, בסביבת תחנת האר"טובוסים של שכונת התקווה, צעדה הדמות הקטנה. עם קופסת הקרטון תחת בית שחייה. החלטתי לעקוב אחריו: הייתי סקרן לדעת מה דוחף ילד זה לעסוק במכירת מסטיק, בשעה שרוב בני גילי כבר ישנים במיטתם. אך הנער נעלם מעיני באחת הסימטאות הר צדדיות, שהגשם הפך אותן לאגם מוארך. למחרת חזרתי לרחוב. כל אחד ידע את מקום מגוריו של הנער השחרחר, שרגלו האחת מצועה, המוכר גומי לעיסה בלילות. בבית מספר 9 מצאתי את אמו, אסתר זכאי, אשה רזה, קמוטת פנים ושחורת עי"ניים. כן, אברהם גר כאן. כן, היא יודעת שהוא מוכר מסטיק בלילות. מה הוא עושה בכסף? חדאי שהיא יודעת: הוא מוסר אותו לה.

אברהם, בן ה-11, הוא המפרנס היחיד של משפחת זכאי.

שנים וחצי לירות

לתפקיד של מפרנס המשפחה נכנס אברהם לפני חודשים מספר. אחיו הבכור, מאיר, היה מחוסר עבודה זמן רב. האח השני, דוד, יצא לקיבוץ לוחם הגיטאות, בגליל העליון, ואילו יוסף, האח השלישי, בחור רזה בעל עיני תבלת חולמניות, הצטיין בלימודיו ב"כתה ו', אך היה חסרי-ישע בחיי המעשה. אברהם החליט לקחת את העניינים לידי. "אמא, אני אצא למכור מסטיק", הכריז יום אחד. האם הביטה בו בעיניים דומעות, לא מצאה בעצמה את הכוח לסרב. אותו לילה, בשעה 11, נכנס אברהם הבן

המסמיק החד

בשעה 6.30 בדיוק כבר רחוק
הח אברהם את עיניו שר
השינה עוד נפוכה עליהן.
זהו שעה מוקדמת ביותר
לנבני בני-גילו, אך לא
לנבני ממרנס המשפחה.

בוקר

באגמים הנרחבים של
שכונת התקווה, הנקראים
משום מה רחובות מנתר
אברהם, ברגלו הפצועה,
לחנות המכולת עוד בט
רם התלבש. משם עליו
להביא מלוא הסל פיתות
ומלוא הסיר חלב. אחרי
כן הוא ממחר לבית-הס
פר. עבודתו אינה מפרי
עה בעדו להיות תלמיד
בכיתה ד'. הוא שולט ב
עברית למרות שעלה רק
לפני שלוש
שנים מעירק

בביתה ד' של בית-הספר
היסודי בשכונת התקווה
אין אברהם נכדל במאור
מה משאר חבריו לכיתה.
תפוסתו מפותחת מאוד
והוא מסוגל לריכוז ול
סקירה מדלי רגילים.

את ארוחת הצהריים אוכל
אברהם שש פעמים בש
בוע במטבח של בית-ה
ספר. הארוחה מוגשת ל
תלמידים שמצב בריאותם
לקוי או שהם חסרי-א
צעים. אברהם זכה ל
מנות על הסוג השני

ערב

לילדים רבים אחרים זהו
כבר אמצע הלילה. אבר
הם חוזר מעבודתו, מונה
בעזרת אמו את ההכנסה
היומית. מהסכום הכללי
וש להפריש מיד 5 ל"י ו
400 פרוטה — בשביל ל
התחיל את העסק מחור מ
חדש, לשלל אזרחים אד
שים לקנות מסטיק, סוכ
ריות מנטה, או סוכריות
נגד שיעול — הכל בעד
ות רוח טוב
בה, אומיקלב
וחיוך רחב

שעות אחר-הצהריים ה
מוקדמות מוקדשות לחב
ות שיעורים, בצוותא עם
אחיו יוסף, תלמיד כיתה
ד'. ליד השולחן הצר ה
חור כהה. אהרי-כך מגר
עת שעת השינה הקצרה,
ההכרחית במקצוע שבו

פני הוציאה למלאכה,
זוטא אברהם את ארוחת
ערב במטבח הקטן. הוא
משתתף פעיל בהכנ
נה, בוחש בסירים המת
שלים. אברהם הוא ה
זה החיה של משפחת
נבאי, שער נאמן לאמו
והאצתה להרשות לו למ
ור בקרמים מסטיק בעיר.

אויב'ו הגדולים של הנער הקטן הם מספר מלצרים בכמה בתי-קפה תל-אביביים. הם מגרשים את הנער משטח שלטונם, מקטינים בכך את מרחב המחיה שלו. "אבל אני כבר יודע איך לסדר אותם ולהיכנס בכל זאת," מבטיח אברהם, הנלחם בחיך על כל מקום.

א'בה

הנשואה לחייל, אחיו יוסף והוא. האה הבכור עבר לגור אצל קרובים בפתח-תקוה, שם הוא משתכר בקושי כדי מחיתו. בני הבית היו אובדי עצות אילמלי הבן הקטן.

החיים הם משחק

החיים גזלו מאברהם את משחקי הכדורגל, את הצגות ה' קולנוע היומיות, את התעלולים. בקיצור: את הילדות. בגיל 11 הם הכריחו אותו להתבגר, לקבל על עצמו את מעמסם בכל האחריות והרצינות. אך אברהם אינו עצוב. אם החיים לא הותירו לו זמן למשחקים — הוא הופך למשחק את

ישנם מקרים, בהם לא יועילו אפילו השיטות הטובות ביותר — האיש, פשוט, אינו רוצה אף לשאת את פניו אל אברהם. אומר הילד: "על פי רוב אני יודע מקודם מי יקנה ומי לא, אבל אפילו כך אני ניגש ומציע. מה יש לי להפסיד? לכל היותר הוא לא יקנה."

אדישות

"אמא, הביטי מה שהבאתי!" קרא בהתרגשות לאם שחיכתה בפתח החצר והריק את כיסי מכנסיו המטולאים. רוחו מיום העבודה הראשון בחייו הגיעו כמעט לשתיים וחצי לירות.

גבר אל יבד

בני גילו משחקים עדיין בכדורי זכוכית צבעוניים. אך אברהם מבוגר מהם בהרבה שנים. בשש וחצי בבוקר הוא קם, מתרחץ, נוטל את סיר החלב ואת סל המזון ויוצא אל חנות המכולת הסמוכה. רק אחר כך הוא פנוי ללכת לבית הספר. בכתה ד' ידוע אברהם כתלמיד מצטיין, למרות שעלף מעיראק רק לפני שלוש שנים.

שעות אחר הצהריים, בהן מתקבצים ילדי השכונה למישחק כדורגל ברחוב הצר, הן שעות חשובות מאוד בחייו של אברהם. הוא מנצל אותן להכנת שעוריו ולשינה קצרה. בערב עליו להיות ער ורענן.

מארון העץ החום הוא מוציא בערב את קופסת הקרטון והשקית הלבנה. אלה הם מחסני הסחורה שלו. אחר כך סופרת אמו לידו את ההון הנהוץ להשקעות: חמש לירות ו-400 פרוטה בדיוק. במחסן הסיטוני, במרכז העיר, ממלא הנער את הקופסה והשקית: 50 חפיסות מסטיק, 20 חפיסות סוכריות מנטה, 7 קופסאות סוכריות נגד שיעול.

או מתחיל החלק הרציני של היום. אברהם מעלה על פניו את חיוכו המאושר והגדול ויוצא לחפש קונים לסחורתו. הוא גילה עד מהרה שהמסטיק עצמו, בתור הצעה מסחרית, אינו די מעניין. כדי לפתות את הקונה, הוא פיתח כמה שיטות מיוחדות. למשל:

עומד זוג צעיר, מתכוון אולי להיכנס לקולנוע. אברהם מתקרב עם חיוכו הגדול לבחורה, מגיש לה חפיסה. הבהור שואל באדיבות את בת-לוחיתו אם היא רוצה מסטיק. אך אברהם אינו מניח לה לענות, משיב במקומה כדבר גבר אל גבר: "אם תשאל אותה היא בטח תגיד לא. היא מתביישת. גבר אמיתי לא שואל שאלות, הוא קונה ומגיש לה את זה במתנה. תעשה ככה ותראה אם תסרב."

אחרי מכירת החפיסה האחרונה חוזר אברהם לביתו. שם, בחדר אחד, מתגוררת המשפחה כולה: אמו, אחותו

השיטה

"קנה אחד לבחורה שלך, היא אוהבת את זה," מציע אברהם לכל גבר ההולך בחברת אשה. אם הבחורה מסרבת, הוא מסביר למלווה שהיא פשוט מתביישת.

העם

ניתוח קטן

פנינו אל השמש העולה, דרכנו שוב עולה מזרחית... לראשונה הציונים היה זה ברור לגמרי: הם יטשו את הגיטאות האפלים של אירופה, יחזרו לכור המהצבת של העם באסיה. אולם כשקם הישוב החדש, באו פיקפוקים. הלב התגעגע חזרה לאירופה ולתרבותה, ל"בטהובן, לפושקין. אסיה נראתה בדמות ער בי פראי, בעל שפה בלתי-מוכנת ומנהגים משונים. מנהיגי הישוב החלו רואים את עצי מה ראש-גשר אירופי על חוף זר, צלבנים חרישים ללא צלב.

מאז מרחפת ההכרה הלאומית בין שני הקצוות, נמשכת לסירוגין למולדת האירופית ולמקור האסיתי. המצב הפוליטי קירב אותה הלך וקרב אל המערב, הרחיק אותה הלך ורחק מן המרחב הערבי, ומן המרחב-הערבי האסיאתי, הדרו, בורמה ואינדונזיה. השבוע הסיק ארגון המזון הבינלאומי את המסקנה: מול התנגדות הערבים לצרף את ישראל לחטיבה האסיאתית של הארגון, הכי דיו על ישראל כעל ארץ אירופית, השייכת לחטיבה האירופית של הארגון. הנציג הישראלי לא שתק. הוא הביע את נכונותה הרשמית של ממשלתו להשאר במקום שאלוהים קבע אותו למדינה. אולם ה-ארגון קבל את דעתם של עובדי אללה, ביצע את הניתוח.

ממשלה

שומרי המורשת

אחרי שדוד בן גוריון, הצטרף לדעת הרוב במפלגה ונתן אישור בעל כורחו ל-מנויו של משה שרת כיוורשו, הגיע המאבק על הירושה לקיצו (העולם הזה 840). שר החוץ, שעסקני המפלגה ופקידיה ראו בו תמיד אחד משלהם, ענף מאותו עץ, היה מנצח. דוד בן גוריון, שגם בימי זהרו היה חמדי יסוד זר במקצת, בעל אמיציות אי-שיות מעוררת חשש, הורתק סופית — דחקא באותו שבוע בו נחל נצחון גדול ב"אולם בית אל-הזרוב המואר, העביר את החלטה נגד הדגל האדום בבתי-הספר הממלכתיים.

מפא"י איננה מפלגה בעלת רעיון מרכזי גדול, הנכספת אל המנהיג הגדול שיבצע מה פכות בשמה. מפא"י היא אנודה מקצועית גדולה של מנהלי מפעלים כלכליים, אירגונים הסתדרותיים, פקיד סוכנות וממשלה. היא זקוקה לאדם בינוני, מעין מזכיר כללי, ש"ידאג להפשה בין כל האינטרסים המנוגדים והיריבים.

זה הרקע לסכסוך הוותיק בין בן-גוריון ועסקני מפלגתו. בי.ג.י. שאף תמיד לפתור נות קיצוניים, שפגעו בהכרח באינטרסים רבים. כשניסה לשוט על גבי גל התלהבות לאומי הצליח בכך, למרות מפלגתו. באין גל כזה היה שבוי בסכר האינטרסים. זה ה-רקע לפרישתו.

כאיש אחד. אולם הקרב הגדול לא נגמר. להפך, רבים מעסקני המפלגה חששו שהיצאה לשדה בוקר אינה אלא תמרון ב"מאבק זה. שדה-בוקר לא דמתה בעיניהם לסטנדהלנה, אי השבי בו גמר נפוליאון ה-גדול את ימיו. היא דמתה יותר לאי אלבה, בו בילה נפוליאון כמה חודשים בלבד. כ"שחור ממנה היתרף אליו הצבא כאיש אחד, תוך שבוע היתה פרוי מונחת למרגלותיה. ההתלהבות התמונית והכוח המאורגן של הצבא פוררו את משטר היורשים כנגרי חול.

המשענת האמיתית של בי.ג.י. אינם חבריו בממשלה, אלא קבוצה של צעירים הנאמנים לו אישית ללא סייג, רחוקים מן המפלגה. כאלה היה טדי קולק, אהוד אבריאלי, משה דיין גיזש פלמון ועשרות אחרים. הם נשארו בעמדות מפתח. עיניהם תהיינה נשואות אל הצירף השבדי בנב המרכזי.

כל מאורע חמור, מקרי או לא מקרי, על הגבול, עשוי לעורר קריאה לאומית גדולה לחזרתו של הרועה משדה בוקר. אנשיו ייחלו לו. הסכסוך עם המפלגה עלול להסתים בחיסול משטר העסקנים. ייתכן ועל זאת חשב משה שרת כשאמר, בצניעות, שהוא מקבל את התואר החדש מידי המפלגה כ"פקדון בלבד.

הכנסת

השם הטוב

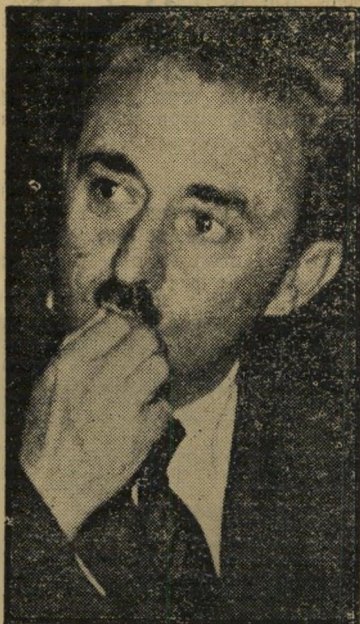
משך חודשי-פגרא הארוכים התפורו חברי הכנסת בחמש היבשות, אספו כוח בהרי

שווייץ ובפאמפות של ארגנטינה. היה מגוי וגמור עמם כי המושב הבא יהיה מעניין, סוער והיסטורי. אולם כבר ימים מעטים אח"י פתיחת המושב הנוכחי, לפני חודש, רבץ על הכנסת ענן סמיך של שיעמום, שאפשר היה לחתכו בסכין.

שיעמום זה חדר לכל החורים, הפך את חי הח"כים לגיהנום. בשנה שעברה, כשהוגשה במזנון ארוחת-צהריים חמה (וזולה), הופיעו לפחות אחת ליום, החליפו רשמים. עתה גילו אירצון גובר והולך להופיע בכלל בבנין הנמוך וחסר-ההוד שברחוב המלך דוד. אותם שנאותו להופיע, שתו כוס קפה במזנון, פיהר קו בגלוי, שלחו מבטים זוגיים אל החלל השומם.

דעה פסימית. באולם הכנסת עצמו היה המצב כמעט מביש. תריסר ח"כים ישבו מכווצים במקומותיהם, שקועים בעתונים או חולמים בהקיץ שעה שגואם קרא את דבריו מן הכתב, הקשיב בקושי לדברי עצמו. העתונאים בתאם התלוצצו לפעמים בקול רם על חשבון המדבר, חיקו את קולו או את תנועותיו. לרוב לא עשו גם זאת: הם בכלל לא הופיעו לישיבות, הסתפקו באוסף הפר"טיקולים בערב.

לא היה זה מצב-רוח מקרי. הסתתרה מ"אחוריו מציאות מרה: איש מחברי-הכנסת עצמם לא האמין עוד כי מעשיו מוסיפים או גורעים דבר בהנהלת עניני המדינה. מאז התבצר שלטון מפא"י—הצ"כ, בעל הרוב ה"מובטח היציב, הוחלט כל ההחלטות ב"האמות של מרכזי המפלגות או במסדרונות הממשלה. הכנסת לא נדרשה אלא להרים את ידיה מדי פעם עסקני הכנסת הנוותרים ברחו

ראש-ממשלה-בעתיד משה שרת עיניהם תהיינה נשואות...

יותר ויותר מן האולם הפומבי אל חדרי-הועדות הסגורים. השבוע נאלץ אפילו יוסף שפרינצק, יושב הראש האהוד, להסתכל בזעם באולם הריק כמעט מעבר לשפמו המזדקר, להשמיע ב"גלוי את אירצונו. אי-הופעת הח"כים ל"ישיבות, העיר, עלול לפגוע בשמה הטוב של הכנסת באוניה הקהל הרחב. היתה זאת דעה אופטימית. לדעת ח"כים פסימיים יותר אין עוד דבר בעולם העלול לפגוע בשמה הטוב של הכנסת.

מדיניות

מעשה בדרכי שרות

עורכו הוותיק והמנוסה של הגירוסלם פוטס, גרשון אגרון, נלקח בשעתו מאחורי שולחן הכתיבה כדי לשמש כראש שרותי המודיעין. אולם גם אחרי שפרש מתפקידו זה, כעבור זמן קצר, לא חזר לעתונו. הסיי בה: אגרון הוחזק על-ידי משרד החוץ כמז עמד לתפקיד גיבירי ישראל בהודו, לו הוא שואף, וגם מתאים ומוכשר. לדעת המשרד. הפרט הקטן שהפריע מימוש תוכנית כה מושלמת: נהרג סירב עד כה לקשור יחסים דיפלומטיים עם ישראל.

בינתיים, מצאו אנשי מפא"י שחזרו מה"וועידה הפאן-אסיאתית, יש טעם ואפשרות לקשור קשרים עם ארצות אחרות, טגנות יותר. הדבר יקל גם על הורו טענו הם, ל"התגבר על התנגדותה של האוכלוסיה המוס-

למית, לקשור יחסים דיפלומטיים תקינים עם ישראל.

ככים האחוריים, דרכון שרות. על אגרון, הפנוי בינתיים, הוטל לכן לצאת ל"גישוש בכמה ארצות, ביניהן בורמה ואינ"דונזיה. הנימוק הרשמי: ביקור אצל הקהיר לות היהודיות המקומיות מטעם הסוכנות ה"יהודית.

אולם משרד החוץ החזיק בשיטתו, לפיה

הידיעות וחמולה של המחלקה הערבית בר משרד ראש הממשלה. הכלל הוא רובאי ישן: "הפרד ומשול!" כמו בדיחה ישנה. כעבור שנה אחרי התפוצצות הרימונים בקרית-יערים הקרובה, החליט פתאום מפקח המשטרה להשתמש בעצתו של אותו פקיד. אולם הוא נתקל מיד בקושי: כל מחלקה ממשלתית התנגדה בתחלט שיגורש ערבי מן החמולה שלה.

דוד בן-גוריון בחברת משה דיין...אל הצירף השבדי

המצב דמה לבדיחה הישנה על שני הפריצים ההונגריים שאחד מהם אמר ליריבו: "אם תכה את היהודי שלי, אכה את היהודי שלך".

לבסוף הושגה פשרה. ערבי אחד גורש מכל חמולה. היה זה בדיוק ההיפך ממה ש"ביקש להשיג אותו פקיד. במקום להפריד ולמשול אחד המעשה, בפעם הראשונה, את החמולות נגד הממשלה, ארבעת הגולים חדר לו להיות יריבים איש לרעהו, כרתו ברית אחים, הפכו גיבורים בעיני כל ערביי ישר"אל. האדם שהתנגד לכל המעשה, היועץ לעניינים ערביים של ראש הממשלה, גיזש פלמון (רא לעיל) עזב את תפקידו ואת הארץ.

ההאמין או לא. כשבא העניין לפני בית הדין לצדק, היה זה נתון במצב קשה. הוא פסל מיד את כל טענות המשטרה, וכן דחה כמעט בבוז מכתב חתום על ידי דוד בן-גוריון, שאישר כי הגירוש בא מטעמי בטחון שאין לגלותם. אולם בית-הדין היה נתון במצב קשה יותר כלפי המפקח הצבאי שחתם על פקודת הגירוש. הלה הסתמך על טעמי בטחון הנובעים מתפקידו הישיר. בית-הדין יכול היה להאמין או לא להאמין לו. הבעת אי אימון בו היה מעשה רציני וחמור. אחרי חשבון נפש רב החליטו השופטים ש"אין להם די הוכחות כדי לעשות מעשה כה חמור.

אך בינתיים נמאס להם לבעלי המעשה, שהקימו נגדם דעת קהל כמעט אחידה, נר"או בלתי מוצלחים גם בעיני הממונים עליהם. הם הצליחו לתת לענין להסתים באו"פ, טבעי, עם תום פקודות הגירוש.

מפלגות

למדי-למיד

בשמי המפלגותיות הישראלית היתה סיעת למדן-ליבשיץ כוכב יחיד-כמינו. ליתרו גרמה לסנסציה, עוררה תקוות לפילוג קרוב של מפ"י. אולם הכוכב דעך חיש מהר. הסיעה ללא אידיאולוגיה, ללא מנהיג מבריק, ללא תקציב וללא עתיד, הוסיפה לשבת בכנסת, אולם ה"ה ברור כי היא תשובק חיים לכל חי עם התפור הכנסת הנוכחית.

השבוע נתברר כי ספינת למ"ד-למיד מב"קשת להקדים תרופה בריאה למכה, להיכנס לנלמ מפא"י הבטוח לפני התקבץ ענני ה"בחירות. התמורה: כסא מובטח בכנסת ה"שלישית לחנה למדן, תפקיד דיפלומטי בחוץ-לארץ לזיוזי ליבשיץ.

על שני תנאים אלה אין חיכוח. אולם ישנו חיכוח על התנאי השלישי: ליבשיץ רוצה להשאיר בחיים את שבועונו מאבק. קטן ה"תפוצה, להחזיק בדרך זו באידיאולוגיה מפא"ית-שמאלית. אולם מפא"י, בעלת הנסיון המר בסיצות,

חייב כל אדם הממלא במישרין או בע"קיפין תפקיד רשמי של המדינה לשאת דרכון שרות או דרכון דיפלומטי רשמי. לכו יצא גם אגרון לדרך כשבכיסו האחורי דר"כון שרות.

ההוצאה: כשביקש אשרת כניסה לאינ"דונזיה בשעתו בלונדון, נתקל בסירוב. נס"ינו השני להשיג אשרת כניסה, אצל הקוני סול האינדונזי בבורמה, הסתיים בתוצאות חריפות עוד יותר: בהתאם להוראות ממ"שלחו, שלא רצתה להיכנס בריב לאינדונזי עם העולם המוסלמי, פקד הקונסול על חב"רות התעופה המשרתות את ארצו שלא לאפשר לאגרון להגיע לארץ.

יש בה משהו. אל מצבם הלא-נעים ביותר של ראשי הקהילה היהודית בגיאקאר רטה, שהיו צריכים לארח את "נציג הסוכנות היהודית", הצטרפה תמיהתו של מנהיג ציו"ני אמריקאי: "נכון", אמר, "הנציגות ה"יהודית המוכרת והרשמית היתה אחת ממ"טרות היסוד של הציונות. אבל אנשי משרד החוץ עד מוקסמים עדיין מהעובדה שהשיגו זאת. כד שהם שוכחים שגם בשיטה הישנה יש משהו. סוף סוף, בעזרתה השיגו את כזה שהשיגו."

היה לדבריו על מה לסמוך: זמן קצר קודם לכן הביעה אישיות ערבית חשובה, פרומסור פיליפ ק. חטי, את רצונה להיפגש עם נציג יהודי בלתי-רשמי למשאומתן (העולם הזה 839). רק דרישתו התקיפה של שרת לצייט את ד"ר נחום גולדמן בדרכון שרות, ועמו במשמעת עד לפרטי הפרטים למשרד החוץ, היא שמנעה את הפגישה, שיתיה יכולה, אולי, להביא תוצאות מר"חיקות-לכת.

מעוטים

אחד ואשור

בחיגה ערבית אדירה לפי כל כללי המ"סורה, חזרו ארבעת נכבדי אבו-גיזש לח"ק כפרם. עם זאת נסתיימה, זמנית, אחת ה"פרשות המבישות ביותר בתולדות המדינה החדשה.

הפרשה החלה כשהעיר בשעתו, לפני ל"מעלה משנה, אחד הפקידים הנבונים בממ"שלה כי כדאי לגרש ערבי אחד מן הכפר. כחנתו היתה מקיאלית: בני משפחתו של המגורש יחשבו ששאר המשפחות הלשינו עליו, וכנקמה ילשינו על האחרים. בצורה זאת היו נודעים כל פרטי פעולות ההברחה שנעשו, כנראה, בכפר, כחלק ממסורת ער"בית עתיקה.

כמו בכפרים ערבים רבים, מפולג הכפר לחמולות (משפחות) יריבות, שכל אחת מהן התקשרה עם גורם יהודי אחר. באבו-גיזש היתה קיימת חמולה של המשטרה, חמולה של הממונה על המחוז, חמולה של סוכנות

אינה מתלהבת לנושא "על-תנאי" תעדיף כ" נראה במקרה זה, להעביר את החופה ל- ממשלה, להכניס בה את למיד"מ" כמפלגה נפרדת.

בניין צוואר הברבור

החרסיה המבהיקה על קירות חדרי-האמ- בטיה נחשבה עד לפני זמן קצר למותרות בישראל. התקציב השביר של מטבע-החוז לא יכול היה לספק את המצורף הלבן, גרם לכך שלדירות חדשות הוקצבו לא יותר מ- 150 מרצפות. מי שרצה לצפות בציפוי ה"לבן" שטחים גדולים יותר, היה חייב לפי גות לחנויות המתאימות, לרכוש במחיר מ- פולפל ביותר מרצפות, שהובאו ב"כבוא ללא תשלום" מאנגליה, ספרד, צ'כיה וגרמניה. את הבעייה קיווה לפתור מפעל לייצור חרסיה, בשם ברבור, שהוקם לפני חצי שנה עכשיו. תוצרתו אושרה על ידי המכון לתקנים, והוא פעל במלוא הקיטור. ללא כל דאגה לשיוק. בעסקים מבהיקים אלה הת- קנאו גם חרשתיים אחרים. הקימו שלושה מפעלים חדשים שיתחילו בקרוב בייצור.

אך כמעט כהרף עין נשתנתה התמונה. אינה מנדרמן, שקבלה בורכים לא-ברורות רשיון לייבוא ממשרד המסחר והתעשייה, ה- ביאה ארצה מליון מרצפות חרסיה מגרמ- ניה המזרחית. גולדה מאירסון, שרת העבו- דה, רתחה: אם תשתחררנה המרצפות מה- נמל, יוצף השוק בכמות ענקית של מרצפות חרסיה, תיפסק לחלוטין התעסוקה במפעל ברבור.

הנימוק היה משכנע. הממשלה הורתה להקפיא את החרסיה בנמל, למרות מחאר- תיהם הנמרצות של היבואנים, שביקשה צו- על תנאי מבית הדין העליון.

בין חרסיה לברבור. אך בעוד הענין מת- ברה, נודעה עובדה מוזרה: משרד העבודה, שבראש עומדת גולדה מאירסון, הביא אר- צה 850 אלף מרצפות חרסיה צ'כיות, תמו- רת דולארים, לצרכי השכון העממי.

נימקה גולדה מאירסון:

● המרצפות המקומיות אינן טובות ל- מדי (בניגוד לדעת משרד התקנים) לצורכי- השכון העממי.

● משתכני השכון העממי סולדים מתח- סינה גרמנית.

שרת העבודה, שהגנה בעוז על הוצרת הארץ ועל התעסוקה, כשהדבר נגע ליבוא- באמצעות משרד המסחר והתעשייה, לא יכלה להסביר רק פרט קטן אחד: אם המשתכנים סולדים מחות מברזל גרמני, בו השתמשו לרוב בבניני השכון העממי, או גם ללא תשובות, ברור שצוואר הברבור יהיה קרבן ראשון למאבק הבינמשרדי.

רכבת הכדיחה הגדולה

רכבת העמק, המובילה מחיפה לצפת, הי- תה משך שנים רבות נושא לבדיחות אינסור- פיות. לפי האגדה, היה חברי-משק, שכובעו נפל החוצה, יכול לצאת בשלחתי-נפש, לה- רים את הכובע ולחזור לקרון. לפי אגדה אחרת, איחר רועה של קיבוץ פלוני לארו- חתה-עקרב, מפני שהרכבת הלכה לפניו ב- דרכו, והוא לא יכול היה לעבור אותה. השבוע נדהמו מאות אלפי אזרחים לקרוא בעתונתם כי שר התחבורה, יוסף ספייר,

העיר דרך אגב, בראיון עיתונאי, כי המסי- לה כולה נעלמה לחלוטין. **חומר גלם יקר.** לבני העמק לא היה בכך משום הפתעה. רובם השתתפו בעצמם בעבודה המפרכת של פירוק 80 הקילומטרים של פסים וקורות.

העבודה התחילה כשהאנגלי האחרון הס- פיק בקושי להפנות את גבו. חברי משקים עטו על המסילה, פרקו את הפסים כדי ל- השתמש בהם לצורך מחסומים אנטי-סנקיים במלחמה.

אולם המלחמה עברה, וחומרי-הגלם הסוב- היה מונח לפני האף. פה ושם החלו המש- קים לאסוף קורות לבנין בתים ומתבנים. המומחים החזיקים של בית-השיטה, שי-צא להם מוניטין בעמק כולו, היטו שכם למ- לאכה.

כיום מראות רק סלולות בודדות פה ושם שפעם עברה כאן רכבת. הבדיחה הגדולה עלתה למשק המדינה כמה מיליוני לירות.

היסטוריה הרורד והקפטן

לפני חודשיים מת בלונדון הלורד סטר- בולגיי, העיתונות הישראלית הספידה אותו בכמה מלים. ציינה שהיה חבר האופוזיציה, נשיא הליגה לתעופה, קצין, כלכלן. רק פרט אחד לא הוזכר אף במילה אחת: שהלורד היה אחד מראשי הוורברים להקמת מדינה ישראלית וצבא ישראלי בתקופה המכרעת של המאבק האנטי-בריטי.

לגבר גבה קומה, בעל פנים צעירות ושע- רות שיבה, היה מה לומר בענין זה. קפטן ירמיהו ("אירמה") הלפרן הגיח את ידו על הסיבה: סטרבולגיי הסתכסך בשעתו עם כשה שרת.

דעות נאציות. סיפר השבוע הלפרן: סטרבולגיי היה נשיא הוועד (הרביזיוניסטי) למען צבא עברי, שגייס 65 חברי הפרלמנט ובית-הלורדים. הוועד ניהל תעמולה רחבה, הכניס לבית-הלורדים הצעה רשמית להקים צבא עברי. אולם אותה שעה ניהלה הסוכנות היהודית תעמולה חריפה נגד הפעולה, הו-

דעה שהלפרן עצמו הוא סוכן האצ"ל ובעל דעות נאציות.

ימים מעטים לפני החיכוך המכריע בפר- למנט טלפן משה שרת, ששמו היה אז שרתוק, אל הלורד, ביקש ראיון דחוף, כנראה כדי להניע אותו לבטל את ההצעה. הלורד התיעץ עם הקפטן, הודיע אחר-כך קצרות לשרת שלא יקבל אותו.

כשהכל לא עזר, ומנהיגי הסוכנות חששו פן יצליחו מתחריהם, ביקרו וייצמן ושרת, לדברי הלפרן, אצל שר המלחמה האנגלי, הסבירו לו שהוועד משרת את האצ"ל וכי הלורד סטרבולגיי מקבל ממנו כסף. הלורד עמד להגיש נגד שרת תביעה משפטית על הוצאת דיבה, חיתר על כך רק אחרי התנצלות של וייצמן.

היהודים הטובים. בסוף 1943 נשאו המאמצים של הוועד וגורמים אחרים פרי,

לפי שמועה אחת, יצאה מכונת-משא בימי המנדט לעבר-הירדן. אנשיה פירקו גשר שלם על פני הירמק בעזרת מכונית-ריתוך, טיפקו את הברזל היקר למשקם. כתוצאה מכך היה בית-השיטה המשק הראשון שהשתחרר מן החלות בתקציבים לאומיים.

● מפגד בית הספר הימי של בית-ר באי- טליה בימי מוסוליני, וקצין בצ"י הנורבגי החופשי במלחמת העולם השנייה.

דובר הממשלה הודיע בפעם הראשונה ללורד סטרבולגיי כי הוחלט להקים בריגדה יהודית. אולם כשניגשה לנסח את ההודעה הרשמית הסופית על כך, קיבלה הממשלה הבריטית את דעת מנהיגי הסוכנות שהצליחה גלויה של הוועד תחוק את ידי אצ"ל בארץ. תחתור תחת מעמד הסוכנות. לכן הכניסה בהודעה את הפסקה "ממשלת הוד מלכותו החליטה להענות לדרישת הסוכנות היהודית לארץ- ישראל...".

סיכם הלפרן: "מה הפלא שהממשלה

סטובולגיי כי הוחלט להקים בריגדה יהודית. אולם כשניגשה לנסח את ההודעה הרשמית הסופית על כך, קיבלה הממשלה הבריטית את דעת מנהיגי הסוכנות שהצליחה גלויה של הוועד תחוק את ידי אצ"ל בארץ. תחתור תחת מעמד הסוכנות. לכן הכניסה בהודעה את הפסקה "ממשלת הוד מלכותו החליטה להענות לדרישת הסוכנות היהודית לארץ- ישראל...".

סיכם הלפרן: "מה הפלא שהממשלה

סטובולגיי כי הוחלט להקים בריגדה יהודית. אולם כשניגשה לנסח את ההודעה הרשמית הסופית על כך, קיבלה הממשלה הבריטית את דעת מנהיגי הסוכנות שהצליחה גלויה של הוועד תחוק את ידי אצ"ל בארץ. תחתור תחת מעמד הסוכנות. לכן הכניסה בהודעה את הפסקה "ממשלת הוד מלכותו החליטה להענות לדרישת הסוכנות היהודית לארץ- ישראל...".

סיכם הלפרן: "מה הפלא שהממשלה

סטובולגיי כי הוחלט להקים בריגדה יהודית. אולם כשניגשה לנסח את ההודעה הרשמית הסופית על כך, קיבלה הממשלה הבריטית את דעת מנהיגי הסוכנות שהצליחה גלויה של הוועד תחוק את ידי אצ"ל בארץ. תחתור תחת מעמד הסוכנות. לכן הכניסה בהודעה את הפסקה "ממשלת הוד מלכותו החליטה להענות לדרישת הסוכנות היהודית לארץ- ישראל...".

סיכם הלפרן: "מה הפלא שהממשלה

סטובולגיי כי הוחלט להקים בריגדה יהודית. אולם כשניגשה לנסח את ההודעה הרשמית הסופית על כך, קיבלה הממשלה הבריטית את דעת מנהיגי הסוכנות שהצליחה גלויה של הוועד תחוק את ידי אצ"ל בארץ. תחתור תחת מעמד הסוכנות. לכן הכניסה בהודעה את הפסקה "ממשלת הוד מלכותו החליטה להענות לדרישת הסוכנות היהודית לארץ- ישראל...".

סיכם הלפרן: "מה הפלא שהממשלה

סטובולגיי כי הוחלט להקים בריגדה יהודית. אולם כשניגשה לנסח את ההודעה הרשמית הסופית על כך, קיבלה הממשלה הבריטית את דעת מנהיגי הסוכנות שהצליחה גלויה של הוועד תחוק את ידי אצ"ל בארץ. תחתור תחת מעמד הסוכנות. לכן הכניסה בהודעה את הפסקה "ממשלת הוד מלכותו החליטה להענות לדרישת הסוכנות היהודית לארץ- ישראל...".

סיכם הלפרן: "מה הפלא שהממשלה

סטובולגיי כי הוחלט להקים בריגדה יהודית. אולם כשניגשה לנסח את ההודעה הרשמית הסופית על כך, קיבלה הממשלה הבריטית את דעת מנהיגי הסוכנות שהצליחה גלויה של הוועד תחוק את ידי אצ"ל בארץ. תחתור תחת מעמד הסוכנות. לכן הכניסה בהודעה את הפסקה "ממשלת הוד מלכותו החליטה להענות לדרישת הסוכנות היהודית לארץ- ישראל...".

סיכם הלפרן: "מה הפלא שהממשלה

סטובולגיי כי הוחלט להקים בריגדה יהודית. אולם כשניגשה לנסח את ההודעה הרשמית הסופית על כך, קיבלה הממשלה הבריטית את דעת מנהיגי הסוכנות שהצליחה גלויה של הוועד תחוק את ידי אצ"ל בארץ. תחתור תחת מעמד הסוכנות. לכן הכניסה בהודעה את הפסקה "ממשלת הוד מלכותו החליטה להענות לדרישת הסוכנות היהודית לארץ- ישראל...".

סיכם הלפרן: "מה הפלא שהממשלה

סטובולגיי כי הוחלט להקים בריגדה יהודית. אולם כשניגשה לנסח את ההודעה הרשמית הסופית על כך, קיבלה הממשלה הבריטית את דעת מנהיגי הסוכנות שהצליחה גלויה של הוועד תחוק את ידי אצ"ל בארץ. תחתור תחת מעמד הסוכנות. לכן הכניסה בהודעה את הפסקה "ממשלת הוד מלכותו החליטה להענות לדרישת הסוכנות היהודית לארץ- ישראל...".

סיכם הלפרן: "מה הפלא שהממשלה

סטובולגיי כי הוחלט להקים בריגדה יהודית. אולם כשניגשה לנסח את ההודעה הרשמית הסופית על כך, קיבלה הממשלה הבריטית את דעת מנהיגי הסוכנות שהצליחה גלויה של הוועד תחוק את ידי אצ"ל בארץ. תחתור תחת מעמד הסוכנות. לכן הכניסה בהודעה את הפסקה "ממשלת הוד מלכותו החליטה להענות לדרישת הסוכנות היהודית לארץ- ישראל...".

סיכם הלפרן: "מה הפלא שהממשלה

סטובולגיי כי הוחלט להקים בריגדה יהודית. אולם כשניגשה לנסח את ההודעה הרשמית הסופית על כך, קיבלה הממשלה הבריטית את דעת מנהיגי הסוכנות שהצליחה גלויה של הוועד תחוק את ידי אצ"ל בארץ. תחתור תחת מעמד הסוכנות. לכן הכניסה בהודעה את הפסקה "ממשלת הוד מלכותו החליטה להענות לדרישת הסוכנות היהודית לארץ- ישראל...".

סיכם הלפרן: "מה הפלא שהממשלה

סטובולגיי כי הוחלט להקים בריגדה יהודית. אולם כשניגשה לנסח את ההודעה הרשמית הסופית על כך, קיבלה הממשלה הבריטית את דעת מנהיגי הסוכנות שהצליחה גלויה של הוועד תחוק את ידי אצ"ל בארץ. תחתור תחת מעמד הסוכנות. לכן הכניסה בהודעה את הפסקה "ממשלת הוד מלכותו החליטה להענות לדרישת הסוכנות היהודית לארץ- ישראל...".

סיכם הלפרן: "מה הפלא שהממשלה

סטובולגיי כי הוחלט להקים בריגדה יהודית. אולם כשניגשה לנסח את ההודעה הרשמית הסופית על כך, קיבלה הממשלה הבריטית את דעת מנהיגי הסוכנות שהצליחה גלויה של הוועד תחוק את ידי אצ"ל בארץ. תחתור תחת מעמד הסוכנות. לכן הכניסה בהודעה את הפסקה "ממשלת הוד מלכותו החליטה להענות לדרישת הסוכנות היהודית לארץ- ישראל...".

סיכם הלפרן: "מה הפלא שהממשלה

סטובולגיי כי הוחלט להקים בריגדה יהודית. אולם כשניגשה לנסח את ההודעה הרשמית הסופית על כך, קיבלה הממשלה הבריטית את דעת מנהיגי הסוכנות שהצליחה גלויה של הוועד תחוק את ידי אצ"ל בארץ. תחתור תחת מעמד הסוכנות. לכן הכניסה בהודעה את הפסקה "ממשלת הוד מלכותו החליטה להענות לדרישת הסוכנות היהודית לארץ- ישראל...".

סיכם הלפרן: "מה הפלא שהממשלה

כשנבחר איש הפועל המזרחי יצחק קריב (מניין האותיות: 520) לראש עיריית ירו- שלים, אישר איש הגימטריות מיי: "כשר" (520). כשהחליט מרכז מפא"י, ולאחר מכן הכנסת, על בחירת יצחק בן-צבי לנשיא ה- מדינה השני, הסכים גם שטרק לבחירה. כי יצחק בן-צבי (362) שקול (כמעט) לנשיא (361). האל"ף החסרה לא הסרידה את שטרק. חז"ל התירו להקל בגימטריא, לא חייבו דיוקן של חישוב על קוצה של אל"ף * לא מתאים לתפקיד. כשעלתה פר-

הרב מאיר הרפאי שיחשבו להם שניצחון.

שת פרישת דוד בן-גוריון מראשות הממ- שלה חשו אנשי מאה-שערים לשטרק, לשאול בדעתו. העניין כולו, הסביר להם שטרק, עדיין מוטל בספק. לא לחינם נותן מניין אותיותיו של דוד בן-גוריון (341) את מלת הספק שמא ? (341).

הפרישה שהפכה רצינית העמיסה עבודה על שטרק, שנאלץ לגלות את דעתו הגימט- רית על המועמדים. את מועמד א', שר האו- צר לוי אשכול (403) דחה ללא נימוסיות יתירה, הציע לכתונו בדרכי בן. ג"ה, ליישבו, לפחות, במבואות הגנג, בנת (403).

משהגיע תורו של משה שרת יצא שטרק מגדרו, ובמקום הגימטריא הרגילה שלו, ה- מסתפקת במלה אחת או שתיים, יצא במש- פט שלם, בן חמש מלות דחיה. אמר שטרק: משה שרת ? (1245) — בכלל לא מתאים ל- תפקיד הזה ! (1245).

לשאלתם הנשנית וחזרות של מיודעיו מי הוא האיש הטוב. מבחינת הגימטריא לפחות, להיות ראש ממשלה, היתה לשטרק תשובה מיידית שלא השאירה ספק על נסיוותיו ה- מפלגתיות. ספק שטרק: ראש הממשלה (921) — האדון ישראל רוקח ? (921).

ספרות לקראת מה ?

כמו כל החוגים הספרותיים הישראליים, גולד גם חוג לקראת בבית קפה ירושלמי, בו נאנחו מספר מושכיעט צעירים, זה בפני זה, על אוולת-היד וחוסר-המעש בספרות העברית, שאינה מקיימת, לדעתם, בטאון ראוי לשמם.

אך בניגוד לרוב השיחות הסתיימה זו ב- החלטה לעשות משהו. סיפורים ושרים לא חסרו. לעומת זאת, חסר הכסף להוצאתם לאור. מגבית פנימית (מאומצת מאד) גייסה 12 ל"י, איפשרה, בסיועו של קרוב-משפחה בעל משרד להכפלות, להוציא לאור את חו- ברת הסטנסיל הראשונה (ב-40 טפסים) ש- הכילה 35 שירים, סיפור אחד ומאמר אחד. אחרי הצלחתה הגדולה של החוברת הרא- שונה, שהופצה עד אחרון טפסיה וזכתה ל-4 מאמרי התקפה חריפים בבטאונים הספ- רות המפלגתיים, ניגשה החבורה, הכוללת 21 צעירים בני 19 עד 31, שהמשותף להם היא העובדה שכולם התחילו את פעולתם הספרותית בתום מלחמת השחרור, להוצאת חוברת שניה, הפעם ב-100 טפסים. מכאן נטללה הדרך להוצאת חוברות מודפסות (המשך בעמוד 10)

* הדוגמה המפורסמת: איטור אכילת אנויס מכיוון ש-אגוז (17) בגימטריא חסא (18).

33 אוק

אנא, ילדים... לא דבקו כנסות... זה הכדור היחיד שיש לנו

רגלי

ההזדמנויות שהוחמצו. בניגוד למשחק חתול ועכבר נגד הפועל תל-אביב עמלו השבדים

הרגע המרתק. שמואל (99) ישראלי, הקיצוני הימני של מכבי פרץ לעבר השער השבדי, אך

מראה לונדוני. מעל האימצד העירוני ברמת-גן קדדו השמיים. אך לא היה זה חרב מרבית

החומה. בנגס קייאל, קצב בן 27 משטוקהולם, נעל את שער א. י. ק. על בריח, דאג לכך ששום שער לא יכנס כל עוד הוא שומר עליו, היה עליו לעבוד קשה מאוד לשם כך.

(ראה שער)

שבדים קר בחורף. עוד יותר קר להם על מגרשי הכדורגל שלהם. הם מעדיפים, לכן, להחלים את דרכוניהם. לרדת דרומה: ישראל הפכה לשוק חם עבור הבחורים החסונים מהצפון הסקנדינבי. קבוצת א. י. ק. משטוקהולם, שביקרה לפני שלש שנים בישראל, נענתה החדש להזמנה שניה של מכבי-הפועל, קיוותה, לפני ביקורה בתורכיה. למסע נצחונות קל, כשם שעשתה זאת בשנת 1950.

אכן, במשחקם הראשון נגד הפועל תל-אביב, היה נדמה שהם צדקו. ששה כדורים, ביניהם שניים "עצמאיים", הוצאו בזה אחר זה משער התל-אביבים. הקהל רתח, לעצ ל"מקומיים על משחקם הכושל, וזכה אותם ב"בוז גדול בסיום ההצגה הקומית.

אכן, התמונה הקודרת גילתה סוף את האמת המרה על פרשת הרכבי הגבחרת. בי שורות הפועל נמצאו חמשה שחקנים שמר"כיבי הפיפט"פיפט" בהתאחדות שלחו אותם ליוון ויוגוסלביה, השאירו בארץ אחרים רק כדי שהקבוצה לא תהיה מצבוע אחר.

קבוצה כמו נבחרת

לאחר המבול של יום השבת, הובטח ל"מכבים לספוג מנה דומה. אך הקבוצה, ש"שלחה כמעט תמיד שבעה שחקנים לנבחרת, הוכיחה כי היא מסוגלת לשחק כדורגל טוב יותר מזה של כל נבחרת ישראלית אחרת. האיציטיון העירוני ברמת-גן, שהכיל כ"שמונת אלפי צופים מצוידים במטריה ו"מעלי גשם, יצר הד מחריש אוזניים שנשמע למרחוק. ההתמודדות המרתקת והשקולה הפתיעה את הקהל. אך כל אלה שהכירו את משחק המכבים ידעו כבר לאחר 20 דקות כי התל-אביבים עמדו לחולל משהו. משחקם המתוכנן והמהיר השאיר את השבדים נדהמים. כפי שהסבירו האורחים לאחר מכן, הם לא פיללו כי ייתכן בארץ קטנה הבדל כה רב בין שתי קבוצות של ליגה אחת. את ה"אמת הזאת לא היו צריכים האורחים לגלות לקהל. הוא ידע זאת מזמן, אך מעולם לא נתנה לו הרשות להרכיב נבחרת.

התיקו המאופס, התברר, לא היה נצחון המכבים. היתה זאת תוצאת כבוד לשבדים שאישרו לאחר מכן את יתרון המכבים, הז"כירו את יחס הקרנות הרב לחובתם.

פרשנות מגוחכת

אך פרט לאלפים שהתלהבו מהמשחק, שו"חחו עליו ימים אחדים לאחר המאורע, היו גם מעטים שעיקמו את פניהם באי שביעת רצון. היה זה טבעי כנראה לגבי כתבו של דבר שעליו להציל ככל האפשר את המצב הבלתי נוח שנוצר. הוא מהר לפרסם, ל"מחרת המשחק, את פרשנותו שתוכנה היה קצר: השבדים היו חלשים לעומת משחקם עם הפועל. אם היה אומר זאת לפני קהל חי, היה ודאי זוכה לרעם של צחוק כללי, כי הפועל לא היה כלל יריב לאורחים. הוא שיחק משחק שהיה מסוגל להרדים גם חולה מיגרנה ואילמלי ההנאה שהפיקו מכך ה"שבדים היה הקהל ודאי דורש את כספו ב"בחזרה.

שחקני מכבי תל-אביב, לעומתם, צרו על ה"יריב בעור הגנתם המהירה סיכ"את התקפות א. י. ק. היה זה ברור שהשבדים לא היו מסוגלים להתהלך בחפזיות, לטייל להנאתם ליד השער הישראלי כפי שעשו

המבקייע. "אמרת ל"כס שאני "אחתים" אותו", אמר שייע גלזר, מבקיע השער היחיד.

המבקר. יוסף גולדשטיין, בן ה'21 היה "עו"

יום בבוץ

הזוג הסנטימנטלי. במשך 90 דקות דבק לנארס קארלטון, הרץ המרכזי, בשייע גלור.

השיער העסיק. אברהם בנדורי הגן על שער הישראלים בשלושה משחקים רצופים.

קרב שקול. לאחר נצחון של 0:6 במשחקם הראשון, לא ציפו השבדים למאבק כה עז.

ההזדמנות האחרונה. זמן מועט לפני

תפדי לחציל את שערס מגיחותיהם של המכבים.

מיץ הזדמנות ברורה לזכות את קבוצתו בנצחון.

המרוצים. הקהל ששילם סכומי כסף ניכרים בעד חכרטיסים, אמר שהמשחק היה מעשיע רצון. חיכתה להם הפתעה.

הכדור הוא עגול

לאחר שתי התוצאות (0:6 — 0:0) המון רות, ציפה הקהל למשחק השלישי של ה"אורחים נגד נבחרת מכבי-הפועל כשזו הייתה אחרונה עלתה למגרש באסה ביפו, קפצו ההימורים למספרים אסטרונומיים. הסיבה: הכללתם של כמה צעירים, ביחוד בהגנה, מסגרת העדרם של כוכבים כאלו פוקס, יוסף מרימוביץ, משה ליטבק ודוד שחייצר. אולם האימרה המפורסמת שהכדור הוא עגול הומחשה הפעם, לטובת הישראלים. במשחק לא מבריק, אך חזק, הצליחו הם לשמור על יתרון של שער אחד עד הסיום. היתה זו כנראה שאיפתו הנמרצת של שייע גלור (שער העולם הזה 795). החלוץ האמצעי הדינאמי, שלא להשאיר אף קבוצה בארץ בתולה. בוקה ה"17 חלף שייע על פני המגינים, עבר את הכלם הענק לגרס קארלטון, וכאשר השתלט השוער השבדי אל הכדור, הוציאו מידי ונכנס עמו אל ה"שער. התשואות היו מחרשות אונים והי"שמחה ניכרה על פני כל הצופים, לבד אולי מכמה כמלאי האורחים. אולם כוכב היום היה גולדשטיין. בהיר השער וזרז התנועה, שהלהיב את הצופים יותר מכל שחקן אחר. הוא שיחק בתבונה, נמצא בכל מקום ועשה כמה להטים טובי עין. הנצחון היה מלא, אם גם לא משכנע. ובסיום המאבק נסדרו הי"שבדים בתרועה אחידה שקצרה תשואות.

הפסד הרדי

אולם במרחק לא רב ממקום המשחק עמדו כמה גברים נושאי תיקי-עור לא מלאים ב"יותר. על פניהם היתה ניכרת אכזבה, לא ספורטיבית דווקא, אלא יותר מעשית. גו, מה תאמר לזאת, עכשיו השמיים בהירים כ"מו בקיץ, התלונן אחד מהם. חבורת הגברים, עסקני שתי האגודות התל"אביביות שהשקיעו יותר מ"20 אלף לירות במפעל, הניעו בראשם באי שביעת רצון. השמיים האפורים של השבוע האחרון עלו להם בכמה אלפי לירות יקרות ש"היו הפסד נדיר במפעלים דומים. כאשר עוב הצופה האחרון את המגרש היפואי ה"מדושא. התחלפו הם בהתמנות. שמה רשונה

(המשך מעמוד 7)

(הסעה ממועצת: 800 טפסים), שנמכרו על-ידי המשתתפים עצמם ברחובות ובכתי"ה הקפה.

לחיות את השאלות. טוענים עורכי הביטאון, משה דור המזקן ונתן זר המ"שופט, שהם גם הרוח החיה בחבורה: "לא הוצאנו את לקראת משום שחסר לנו מקום להדפיס את יצירותינו. להפך, רוב העיתונים מהאגף עד על המשמר, מקבלים את כתבי היד שלנו ברצון. אך איננו יכולים להשלים עם כך, שנאלץ להדפיס בבטאונים מפלגתיים, לכונן את ראשינו להכתבה אידיאולוגית". סמל להלך-רוח זה משמשים שם החבורה, לקראת, הנמנע במכתן לפרש לקראת מה, ופסקו של המשורר האוסטרי הסרונ-נאצי הנודע, ריינר מריה רילקה, שנרפס בראש החבורה האחרונה: "כעת עליך לחיות את השאלות ואז אפשר שביום מן הימים, מבלי לשים לב לכך, תחיה גם את התשובה". בינתיים, החליטו אנשי לקראת, המסרבים לקבל תמיכות מפלגתיות שהוצעו להם, להסתפק בכך שיחיו את השאלות.

משפט

במועצה אין כל חדש

גשם או שמש, אך אחת לשנה, בתאריך קבוע מופיע יוסף סטוצינר לפני שופט השלום, מספר את הספור הישן, משלם את הקנס הישן: 10 ל"י. לפני למעלה מחמש שנים פתח סטוצינר בית-חרושת למרצפות בגבעתיים. בכל שנה הוא משלם את מס הרשיון למועצה המקומית, מקבל קבלה מוארכת והבטחה שהרשיון ישלח אליו "בזמן המתאים". בו בזמן מאיימים עליו פקחי המשטרה הכלכלית ש"בית-החרושת שלו עלול להיסגר, אם לא יהיה הרשיון תלוי דרך קבע על קיר משדרו. האיומים מלחים בהומנות אדיבות לבית-משפט השלום. תחנוניו של סטוצינר, להתייחס ליקר במהירות את הקבלות המוארכות ב"רשיון ממש, עולים מדי שנה בשנה בתוהו. סטוצינר כבר התרגל מומן לאיומים ול"הומנות. בלכתו לבית-משפט השלום הוא מכניס לארנקו 10 ל"י נוספות, נותן הוראה למנהל החשבונות להכניס סכום זה בהוצאת העסק.

הסיפור הקלאסי

"את נאשמת במעשה זנות, בזאת שביום 9.10.53 שידלת גברים לשכב אתך וקיבלת מהם תמורת זאת — 5 ל"י מכל אחד. האם הנך מודה באשמה?" הצעירה היפה שישבה, בין חברותיה, על ספסל הנאשמים, הסתכלה בשופט בעיניים תוהות. העירה בשפה האנגלית שאינה מבינה. כשתורגמו הדברים לאנגלית, הסמיקה הודתה בראש כפוף באשמה. "האם ידעת שהדבר אסור ובחלי מוסרי?" הוסיף השופט לשאול בחומרה. מעיני הנאשמת זלגו דמעות. היא השיבה בחיוב, שפכה את לבה בפניו. **ספסל בשדרה.** שרה גולדה למשפחת פועלים אנגלית, בבית, בו היתה בת יחידה, פניקה ההורים. איפשרו לה השכלה תיכונה, שהיתה למעלה מיכולתם. בערב, כרוב הגורר היהודי בשכונה, ביקרה במועדון החלוצי הצעיר, לא ראתה כי עתיד אחר, בהתבגרה, מאשר לעלות ארצה.

ב-1952 הוגישה את משאל נפשה, וכנסה לקבוצת הכשרה בקיבוץ מעלה-החמישה, ליד ירושלים. המקום לא היה לפי רוחה. היא נסעה תל-אביבה, אל בן דודה שהיה אז מחוסר עבודה. שרה הללה לחפץ את מחייתה בעיר הגדולה. משך ימים התרוצצה במקום עבודה אחד למשנהו. לשווא.

כשישבה לילה אחד, מחוסר שכון אחר, על ספסל בשדרות רוטשילד, העיר אותה לפתע בחור יפה, כונס אתה בשיחה, הזמין אותה לארוחת ערב ואחר לביתו. כל דבר נראה אותו יום בעיני שרה טוב יותר מגורלה הנוכחי. היא הלכה אחריו.

בחור זה היה הראשון, אך לא האחרון. שרה התגלגלה מיד ליד, תחילה תמורת מקום לינה ואכילה, אחר תמורת כסף.

השופט הסתכל ארוכות בצעירה היפה. הירח מן הסתם שוהו בדיק השלום הקלאסי של כל זונה. השאלה הגדולה — מדוע לא מצאו עבודה — לא היתה שאלה משפטית. היתה זאת שאלה לפסיכולוגים.

שנים אוחזים בחלקה

אדם צעיר, בעל אף חד וידיים כבדות,

* פרט לתמיכתה החד-פעמית של המפלגה לאחדות העבודה (ראה לעיל), שלא התינתה את תמיכתה בשום תנאים.

אלות נגד חופש הדיבור

השעה היתה 11 בערב. כרגיל בימים הראשונים של השבוע, לא הסתיימה עדיין העבודה במערכת העוטה זהה. ה"מאבק עץ" ברע זה פתח האלמוני

שלמה הררי, שלום כהן ואורי אבנרי בבית-החולים •

"מה אתם עומדים כאן? לכו לעבוד!"

את דלת הגיפ, ניסה למשוך את אבנרי ממוכו החוצה. שלום כהן, שראה ב"חשכה את המראה המבהיל, חשב ברע הראשון שדקרו את אבנרי, קפץ מהגיפ לעזרתו.

כאן עלו על במת המאורע שלושת ידידיו הנוספים של האלמוני. הם התנפלו על כהן, מוויינים באלות עבות וארוכות, היכו אותו בכוח על ראשו. גם אחרי ש"נפל מתעלף על הארץ, כשפצעיו הפתוחים שותים דם, לא הפסיקו הבריונים את מכותיהם.

בו בזמן התחולל מאבק עץ ליד הגיפ השני. האלמונים, שדברו עברית שוטפת, עשו את כל המאמצים להוציא את אבנרי מהגיפ הסגור, כדי שאפשר יהיה לחבול בו כראוי. המאמצים עלו בתוהו. הדלת

• שלמה הררי מאכיל את שלום כהן שלא יכול היה לדור.

חברים ישבו כפופים על מכונות ה"כתיבה, כתבו וערכו את החומר לגיליון הבא. בשעה זאת היה אורי אבנרי צריך למחר לפגישה חשובה, בלתי צפויה. ח"ש שות מרעישות, שהיו עלולות, אם תת"אמתנה, לשנות לחלוטין את מבנה הגיליון, פקדו עליו לברר דברים בשעה כה מאוחרת.

הוא יצא על מנת לנסוע בגיפ, קרא לשלום כהן, שטרם סיים את עבודתו, לצאת איתו. לדחוף את מכונתו, ש"סוללתה התקלקלה, בגיפ המערכת השני, כדי להתניע אותה.

השנים התישבו, כל אחד ליד הגה מכוניתו. ברע זה הגיח מן האפלה אלמוני, רמו לאבנרי לעצור את מכוניתו, אמר לו: "אני רוצה לדבר אתך על משהו". עורכו של עתון צפוי תמיד לטרדנים שיספרו לו על הבעיות "החשובות" ביותר בעולם אפילו בשעת הלילה המאוחרת.

השניה של הגיפ היתה נעולה, ומבעד לדלת השמאלית הצרה התגונן אבנרי ב"עץ, בעץ ברגליו במתקופים. הם השתדלו לפגוע בכל אשר יכלו: דקרו באלותיהם בפניו, היכו על רגלו התפוסה ביד אחד מהם, שברו שתי אצבעות מידו הימנית, שנשאה החוצה כדי להגן על הרגל מ"שבר.

גיפ נעים בחושך. הקרב, השקט בדרך כלל, משך בכל זאת את תשומת לבם של ידידי הבתים הסמוכים. הם יצאו למרפסות, ניסו להזעיק עזרה ל"מוחקפים. העזרה הממשית באה לבסוף, לקריאת אחד השכנים, בדמות קבוצה של חיילים-צנחנים, שישבו סביב מדורה ש"הקימו לעצמם ליד בניין א"ל. הסמוך למערכת, חיכו בשירה לבוא המכונית שתחזיר אותם למחנה.

הם רצו מיד לעזרה. אך כשהגיעו ל"מקום, הבינו המתקפים שהיחס המספרי השתנה לרעתם. החליטו לסגת. הם קפצו, אחד אחרי השני, לתוך גיפ אפור, סגור בברונט, בעל חלונות צלולוד, שעמד עד כה בפניה חשכה. אחד הצנחנים, גר"שון ש"פי, ניסה למנוע את הבריון האחר לון מלעלות לגיפ, תפס לאחר מכן בנהג הגיפ, ניסה למשוך אותו החוצה ולמנוע ממנו להמשיך בניסיעה. אך הנהג כיחן את ההגה בסמך מאוד למכונית"משא שחנתה ברחוב, במסרה לפגוע ב"ראשו של שויפי, בעוד שאחד מחבריו היכה באלה על ידו. שויפי נאלץ להרפות מן הגיפ, שטס בסערה דרומה. לרוץ המול, לא הצליח איש מן הנוכחים ה"נסעים להבחין במספרו של הגיפ.

הרוח, על הגולגוטה. בחוש טבעי ש"אינו משה להפקיר אדם בצרה, הרימו החיילים את שלום כהן, חסר ההכרה, אל הגיפ שלו, והובילוהו לתחנת המש"טרה בצפון ואחר כך למגן דוד אדום. אבנרי, שלא נפגע כה קשה, ירד חזרה אל משרד המערכת, הזעיק את המשטרה ואת מגן דוד אדום.

המשטרה, שגבתה עדויות מחברי ה"מערכת ומדיירי הבית, העלתה חרס ב"יה: איש מהם לא הבחין בחשכה ב"מתקפים, לא יכול היה להעלות על דעתו מי היה עלול לבצע מעשה כה קיצוני. כתוצאה מפגיעה, אמיתית או מדומה, מעל דפי העתון.

שני הפצועים הועברו לספול לבית החולים הדסה בל"אביב, לא אבדו אף לרגע אחד את הרוח הטובה. בשעה ש"הובל על גבי אלונקה לחדר הניתוח, לא פסק שלום כהן מלהתריע בפני חברי המערכת שעמדו מודאגים סביבו: "מה אתם עומדים כאן? לכו ותגמרו את ה"עבודה". הם צייתו לו, לבסוף.

(21) גבר צעיר ותמיר קומה, שחינניו הזדקרה אפילו מבעד למדי הכורה הצבאים. הוא חיכה בסבלנות שעה שהשופט קרא עד תומן את האשמות. כשהרים השופט את עיניו, הציף בצעיר מבט חריף. השיב לו מב"טו התמים, העליו כמעט, "אני: "אני מודה בשתי האשמות, כבוד השופט", אמר עוד בטרם נשאל, "ואני רוצה לומר כמה מילים".

השופט נתן את הרשות. "יש לי חולשה איומה למכוניות ולאופ"נועים", הסביר "יגאל". "אני לא יכול להתגבר על זה, כבוד השופט. אתה מבין, אני מת"כוון לשדוד אותם עולמית. זה יהיה נגד סעיף 270 של החוק הפלילי. אני רק שואל אותם לנסיעה עימה. במקרה זה נסעתי לחיפה ו"חזרה מזג האוויר היה נהדר!"

אם פושע או מסוכן. בעוד שבית המשפט רעם מצחק, ניסה השופט להמשיך את הבידור ללא חיוך: "מניין למדת את מספר הסעיף? אתה לומד משפטים?" "לא, אדוני", הסביר "יגאל", "כבר האשימו אותי פעם בהאשמה דומה במשטרה הצבאית. אבל גם שם רק שאלתי את המכונית. מזג האוויר היה..."

השופט חיך את סנסרו המרוכב, החליט לדחות את המשך המשפט עד לקבלת החומר

משרד החקלאות. ריב חריף התפתח בין שני הגופים. כל אחד מהם המשיך בעבודתו במרץ כפול. מחשש שעבודה זו תלבש צורות פחות ופחות נעימות, התערבה המשטרה, הורתה ל"הפסיק את העבודה, חזרה בה מהוראתה רק אחרי ששני הגופים כאחד ביקשו זאת, מחשש שלא יספיקו לחרוש את האדמה לפני בוא הגשמים.

דין תורה. מצבו של השופט דמה ל"מצבו של הרב, ששמע את טענות שני ה"אנשים שבאו אליו לדין-תורה, קבע שש"ניהם צודקים. אמר הוא: "האסון הוא, שיש יותר מדי בעלים לחלקה כל כך קטנה: משרד הבטחון, האפוסטרופוס על נכסי נפ"קידים, קרן הקיימת, קרן היסוד ומשרד החקלאות. אני מתפלא שעדיין לא נזכר פה שמה של הסוכנות".

חיך סניגורם של השניים, דוד גנור: "הוא עוד יזכר, כבוד השופט. גם לסוכ"נות יש יד בעניין".

נקודת התורפה

שני חקיקים הונחו בשבוע שעבר לפני שופט השלום ישעיהו הראל. האחד טיפל בגניבת מכונת, השני בגניבת אופנוע. ב"שני המקרים נאשם אדם אחד: "יגאל חלברג

מהמשרה הצבאית. כשגזע החיור האחרון, אמר לקהל: "כולכם ראייתם אותו. הוא בחור פיקח. אם יתן לפושע, יהיה פושע מסוכן. כדאי להקדיש לו תשומת-לב מיוחדת להזיז דמגות נוספת. אולי אין זה מאוחר מדי, עדיין."

התגובה נמשכת

בעוד הצלילים האחרונים של כרמן וטר"ו יואטו מהדהדים במסדרונות בית-המשפט המחוזי בתל-אביב, כבר כבשה את האולמות מוסיקה חדישה יותר: הי דרומה וסובבני באו לדרוש את הצדק. הקומפוזיטורים ור המשרורים שחיברו את השירים, מרדכי זעירא, יעקב אורלנד, חיים חפר ומאיר גוי הגישו תביעה נגד הנהלת קולנוע ירון, דר" שו שכן מחברים עבור שיריהם המנוגנים בסרט עושה הלהטים.

כשבא לארץ סטנלי קרמר, היצירן של עושה הלהטים, קנה מהמחברים את שיריהם, שילם 100 דולאר עבור כל שיר. בו בזמן נשלמה והלכה הקמתו של קולנוע ירון והנה" הלה הכריזה על פתיחת האולם התגניב ב" הצגת עושה הלהטים.

עוד בסרט החיבשו הפלסטים שהכריזו על הצגת הסיסי, כבר התקשרה אקום * עם הנהלת הקולנוע, דרשה אחוז אחד מההכנסות כתשלום על ביצוע השירים בסרט.

החוק קבע אחרת. הנהלת ירון לא הסכימה. לדעתה, קנה סטנלי קרמר את כל הזכויות לביצוע השירים בהצגת הסרט, כולל בקולנוע ירון. נוסחה זאת לא התקבלה על דעת עורך-הדין דין ירון, המייצג את אקום. יכול להיות שזה הגיוני, טען, "אך חוק הקופיריט קובע אחרת." הנהלת הקולנוע ניסתה לעשות להטים, להגיש מצידה תביעה נגדית נגד אקום. אקום מצידה ראתה בזאת פגיעה בכבודו, הגישה משפט נוסף נגד הנהלת ירון על הוצאת דיבה.

והתביעות סובבות במעגל. לקול צלילי ההורה.

מחתרת האלה הגסטורית

תחילה נראה הדבר כמביצע פוליטי ממד" רגה ראשונה. מול בית ארלוזורוב המפא"יי בתל-אביב נתגלה באחד הבקרים ציור ענק של פרצוף אנושי, בסגנון כאילו-לודותי, בתוספת כתובת "ענק: שמח". מאז התפשט "שמח" המסתורי על קירות השכונה, מרחוב בוגרשוב ועד כיכר

זאת בתוקף. לדבריהם, אין קיים שמח אמיתי. ההסבר היחידה שנשאר: בשכונה הוקמה מחתרת ילדים מסועפת, ששמה לה כמטרה לכפות חיור על פיות המבוגרים. השם שמ"ח אינו אלא סיסמת-סתר. רק כמה ציירים ידועים לא יכלו להשיג לים עם הדבר. הם עברו על פני הציורים, כשהקנאה מכרסמת בלבם. משך שנים ניסו, לשירא, להגיע לרמה כה ילדותית.

דרכי חיים הערים והשופט

שופטים רגילים לראות דברים משונים כי אולמי המשפט. אין פלא, איפוא, שרבים מהם שיער לבן. יש דברים המשיעים קשה על הרגשתם — בעוד שדברים אחרים מד" המינים אותם. בשבוע שעבר היתה לשופט השלום חיים ארליך הזדמנות להפתעה רב" חית.

עמד אדם לפניו, שהדבר היחיד אשר מנע ממנו לזכות בכינוי "ערום לחלוטין", היה סמרטוט עילוב וקטן שעטף בקושי את חלציו. הוא היה נמוך ורוזה מאד. שערו הארוך וה" סמיך השתפך אל מעבר לכתפיו, זקנו הי" צהבהב היה פרוץ ולא מסורק.

איש לא ידע מה שמו, מהיכן הוא או ל" היכן ילך. רק כאשר פנה אליו השופט, התברר שהוא אילם. התובע הסביר, לשאלת השופט, שהאדם הערום נאשם בשריפת עצים בבניין ההולך ונבנה של פלג"הוטל, ליד גן העצמאות. דבר זה כמעט וגרם לשריפה גדולה.

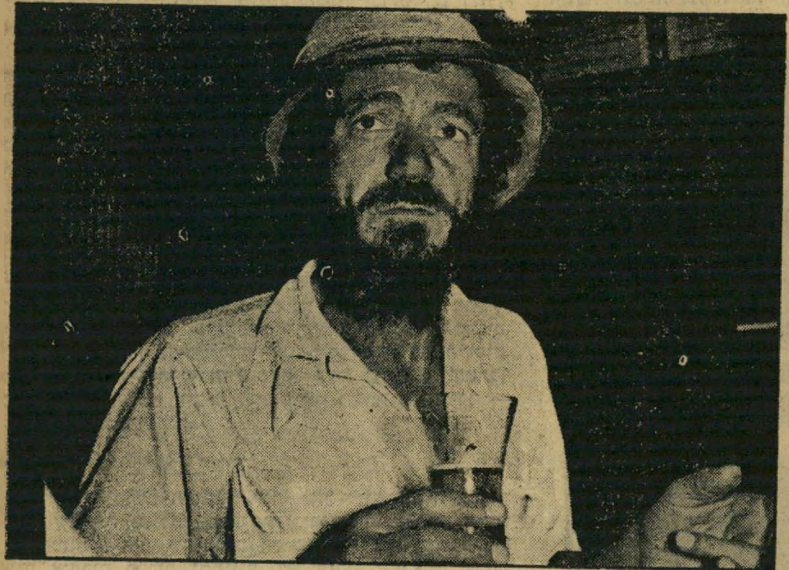
שופטים נבוכים הסבירו לשופט שניסו להלביש את הנאשם לפני שהכניסוהו ל" אולם המשפט — אולם הוא סירב בכל תוקף, עמד על זכותו הראשונית להתלבש לפי טעמו. לדוכן העדים עלה ד"ר אברמסון, רופא בית-החולים הממשלתי בבתי"ם, שבדק את הנאשם בזמן שבתו בבית הסוהר: "סבורני שהנאשם פגום בשכלו". אמר בשקט לשופט. "ושהוא זקוק לטיפול רפואי עד ששר המש" פסים יצהיר שהוא גורמאלי. אין אני יודע מה בדיוק שורשי מחלתו הנפשית, עדיין." כאשר רצה השופט להמליץ על טיפול רפואי לנאשם בבית החולים, התנגד ד"ר אברמסון. "אין לנו שום מקום פנוי," טען הרופא. "אין אנו יכולים לקבלו." הוחלט, שביגיתיים יישאר הנאשם במשטרה. השופטים הובילו את האדם הערום הי" חוצה. השופט הביט בחיק שלפניו במבט ארוך ומהורהר, סגר אותו, רשם עליו בדיו:

הגנתי עליה, גם ב"גוריון אהב אותה, אך פחד להגיד את זה. בנין רגאל ידיו רצו לקחת את השלטון. אז היה ב"גוריון מוכרח לעשות את מעשה אלטלינה אם יבואו לקחת את הצריף שלי בכרם-התימנים, אני צריך לעשות משהו כדי למנוע מהם לקחת אותו. לכן היה ב"גוריון באה אחוז."

הנר כבה. המשיח, הגר כיום בצריף קטן ברחובות ומטפל בליל. סובל מאשתו, הגורמת לו צרות, רוצה שיעבוד. אך הוא אינו נרתע. מאז כלאוהו האיטלקים במחנה" הסגר בבניין מולדתו, לא נותר לו ספק ש-

אפילו במהלומות נמרצות ככמה כריוני-ספ" פרים, שעזרתו למשטרה כלל לא מצאה חן בעיניהם. "הפעם," טען ורדא, "קחתי שאם אציג את עצמי כשופט, אחסוך לי מהלומות." ורדא היה שופט בעבר. הוא חשב לראשון את הכומתה הירוקה-הבירה של חיל משמר הגבולות, ושחרר אחרי שנוכחו מפקדיו ל" דעת שפצעיו, פרי השתתפותו במלחמת ה" שחרור, לא אפשרו לו להשתתף בגיחות ובסיוורים הקרביים של יחידות.

אך לא טענותיו ולא עברו הנקי ריככו את גור הדין. כתוצאה מהמשחק בשוטרים" וגנבים, החליט השופט, אינו יפה מעל לגיל

המשיח בירה לבירה!

מסוייב, הוא הושיב את המשחק בפניגת בית הסוהר למשך 6 חודשים.

הווי סחורת "בוא

במשך יורעאל, הסובל מליקוי יחיד במינו של חוסר בנים, נולדה הבת ה-16, גרמה לייאוש כה גורא בין חברי המקום, עד ש" גייסו למשך חבר חדש שהביא עמו ילד בן 4 חודשים שנולד בתל-אביב.

סימן מובהק

ביפו גילה תושב שהעופות נעלמים מלו לו בקביעות, הצליח לתפוס אחד מהם בסיר שכוו, אחרי שסימן אותם באופן מיוחד בעז" רת עפרון חמימי.

סיסמת השעה

בתל-אביב הסביר ע"המלך במשפט הנא" שמים בתיקון גילם של נרשמים לשרות צבאי, כי סיסמתי-הסתרים להודעה על בואם של לקוחות היתה: "יבואו חברים מהמפלגה, הסיסמה לאחר קבלת התשלום: יש ישיבה במחלגה.

חובה קוראת לתענוג

בירושלים באו מכבי"האש לתבוע מהנ" הלת תערוכת כיבוש השממה את החוב המ" גיע להם, כיבו בהזדמנות זאת שריפה ש" פרצה לפתע במקום.

הארץ

בגלל הסירה נפסקה העבודה ברוב המפעלים בנגב ובערבה (מעריב) יהושע גלי, חיפה ולנו מספרים שאין שם מיט! המתיחות נובעת מהעדר יחסי שלום בין ירדן למדינות ערב (הארץ). עובד גשן, עתלית הפרד ומשול. הועדה המדינית של מפ"ם... תספל בפרש אורן (ידיעות אחרונות). עובד גשן, עתלית מעשה אבירות. 500 עולים חדשים עומדים להגיע מחר לחופשה... על סיפון "גנבה" (ידיעות אחרונות). אברהם שרון, ירושלים יחי' החופש...

שמחי מיה, מהו?

"פלוגי אלמוני", הסיט אותו הצידה וקרא: "השני בתור!"

דרכי אדם כובע. זקן וקפל

הגבר שחור-הזקן, בעל כובע-השעם המ" רופט ומקל הטיולים, לא היה זקוק להצגה. כל אחד ידע שזהו "המשחח". בקפה שטרים הרחובות, קפה ייקי ובכיבוד לכל הדעות, הצטופפו האורחים הלבובים-ההדר כדי לש" בוע את אמרות פיו. הן היו ראויות לשמיעה, לא פחות מדעותיו של כל עסקן מפלגתי. גילה המשיח, כשנתבקש לחתת את דעתו על כעשיו האחרונים של דודי ב"גוריון: "כל המלאכים היו במוזיאון, כשב"גוריון הכריז על הקצת המדינה. כל המלאכים אי" הבים צדק ויושר. היתה מחתרת, גם אני

פשעים חסכון יקר

מולו הרע של גדעון ורדא (21), שהואשם בהתחפשות לאיש משטרה, גרם לכך שה" שופט השלום ישעיהו הראל החליט ליצור תקדים של עונש חמור לסוג עבירות מעין אלה. ורדא הופיע לפני בית המשפט במדי חא" קי צבאיים. בזמן שביצע את העבירה ועמד לפני השופט — שירת בצבא, שימש חניך באחד הקורסים של צה"ל. הוא טען שכאשר נתקל בחודש מאי שעבר בספסר כרטיסים ליד קולנוע מגדנור, אמר לספסר שהוא שו" טר משום שהתרגו מאד לשמע המחיר שה" ספסר קבע לסחורתו: 2 ל"י עבור כרטיס, שמחירו האורגינאלי 675 פרוטה. ורדא ציין שבמקרים קודמים שונים עזר לשוטרים ללכוד ספסרי כרטיסים, ופעם זכה * האנגלים אסרו את המשיח כשנאם טובות אצל ברחוב ב"יהודה, תל-אביב, היכוחה ושיחרורו כשנתברר שאין הוא אחד ממנ" היגיה.

הנח לספרדים לשכב!"

מאת

בייל מולדן

החזה ומכוערי העיניים ביותר שעסקו אי פעם בהצלמת צינור גומי ומשיכת ציפורניים מידיו של מישהו. כל המחסור שחשתי בו עד כה בפסלי פרנקו, התמלא עתה בבת אחת בתמונת ענק אימתה של המנהיג, שתפסה קיר שלם. הם התחילו בחקירת הנהג. שעה שהראה את ניירותיו והעביר את משקלו מרגל לרגל, תפסתי את תוכן שאלותיהם. למה עצרנו? למה אין בידו מספר הרשיון של האופנוע? מדוע אין עדים? אולי גרמנו בעצמנו לתאונה? כשפנו אלי, הרגשתי שתקחתי הבהירה ביותר וסיכויי הטובים הם, שאשהה בספר עוד שעה חדשים, כשאני עונה לשאלות וחותרם על הצהרות בשבועה. לא ידעתי אפילו, איפה נמצא הקונסול שלי, או אם יתנו לי לראות אותו. אולם 10 שניות אחרי שהספורט האמריקאי שלי הונח

מבטים פרוצים אלי ואל תוך המכונית, החל צועק באופן היסטרי ונאבק, כדי להגיע לדלת הדלת. על אף אבדן הדם ופערותו הפתאומית התיוה סילונים חדשים על בגדי ועל הספסל — לחם בעוז כזה, שנמנעתי רק בקושי מלתת לו מכה בשניים.

"מה קרה לו לכל הרוחות?" שאלתי את הנהג, אחרי שהשתלטתי על האיש.

"הוא אדם פיקח", העיר הנהג מעבר לכתפו. "הוא יודע יותר טוב ממך, שלא כדאי להסתבך בתאונה... רשמית, זאת אומרת."

בחדר התאונות של בית החולים עמדתי ליד הכיור השבור ונסיתי לנקות את הדם מבגדי. הפצוע, שקילל וגידף אותי, זכה לטיפול בפצעי — פצע בראש, יד נקועה, לסת

כיו מודדון הוא אינו המוראים כצבא ארצות הברית, אותם הנציה במאות קריקטור רות כתי נשכחות. ככתב וכצייר קנה לו שם עולם ברעותיו המתקדמות ובמלחמתו הנועזת למען האדם הפשוט. לחן מופר העולם הזה את רשמי מנסיעתו האחרונה לספרד.

מבעד לדלת הפתוחה למחצה בשדה התעופה במאדריד, ראיתי את השוטרים של פראנקו מחזיקים ביד אחת את הספורט שלי, בשניה — רשימה ארוכה. "אחה", חשבתי בשמחה, "מישהו קרא את החומר שלי! הם כללו אותי ברשימת מספרי הפספורטים הבלתי רצויים, חוואי ישימו אותי במסוס הבא היוצא!"

זה התאים לי מאוד. לו טיילתי להנאתי, לא היתה חוואי רגלי דורכות בארצו המקוללת של פראנקו. אך מאחר ששילמו לי משכורת עבור נסיעתי, היה עלי לעשות לפחות נסיון אחד להכנס לתוכה.

באי רצון (כך קיוויתי) נתנו לי לעבור. נכנסתי לעיר הבירה, כשאני מוכן לראות את כל הסמנים של מדינת המשטרה המודרנית — הפנים החשדניות, צללי בלשים, השורות הארוכות של פסלי הרודן, הסיסמות על גבי הקירות. היה מגוי וגמור עמי להחזיק מעמד בעוז רוח, לא להסתבך בצרות, לא להשמיע דעות, לרשום את רשימותי ובעיקר — להסתלק לכל הרוחות.

אתה תצטער!

היתה זו כמעט אכזבה לגלות, שזר יכול לבלות בספרד משך שבועות רצופים, מבלי שיוכיחו לו בכלל את קיומו של המנהיג. איני יודע, אם הסיבה לכך היא, שהספרדים אינם אוהבים פסלים ותמונות של הזקן, שפראנקו מנסה להעמיד פני טוב לב, או שאגרוף הברזל עטוף כרע ככפפת משי ומושט בברכה לתיר ולדולאר. על כל פנים גיליתי, שאם אינך מתעסק עם שוטרים במדינת שוטרים זו, אין השוטרים מתעסקים עמך.

כמובן, בסוף היה עלי להתעסק אתם. באחד הימים שכרתי מונית ונהג — מותרות זולים בספרד — כדי לתיר בנוף. בדרך חזרה נתקלנו באופנוע, ששכב על גבו על ערימה של אבנים, כשגלגליו ההפוכים עורם מסתובבים בעצלתיהם. הנהג הפצוע שכב בשולית של דם בצד הדרך. נהג לא הראה כל כוונה אף להאיש את מלכו. אולם כשראיתי אני, שרגל הנהג מתנועעת, ציויתי עליו לעצור. היה זה בנוף שומם; שום בתים ושום עמודי טלפון לא נראו לעין.

אתה תצטער, אמר הנהג, כשעזר לי להכניס את הגופה ולהשכיבה על הספסל האחורי. שמתי את ראש הקרבן בחיקי והחזקתי אותו גבוה, כדי להאיש את שפך הדם. תוך כדי מחאות הוציא הנהג שמכת גומי מארג המכונית להגן על בגדי, אמר: אך ידעתי שהוא חשב על הריפוד.

הוא אדם פיקח

כשקרבונו למאדריד, חזרה הכרתו של הפצוע. הוא שלח

שוטרים ספרדיים
רשמית, זאת אומרת

על שולחן הכתיבה, ירדנו במדרגות, ללא ליחוי, והיינו חופשיים לנפשנו.

"זה צריך להיות נהדר, להיות אמריקאי", אמר הנהג, לא בלי מרידות, כשעזרתי לו לנקות את הריפוד. "לולא חשבו שאתה אנגלי, לא היו אפילו אוסרים אותנו כלל, מן הסתם."

רגלי אדם מת

בדרכנו הביתה, עברנו על פני חדר מדרגות אפל, ממנו בלט זוג רגליו של ספרדי שוכב.

שכור? סיאטסה? הרגליים דמו לרגלי אדם מת.

נשענתי על הכר הרטוב עדיין והדלקתי סיגריה, שעה שעברנו על פני הרגליים.

נקועה, שורה של שריטות. הנהג, שגילה אהדה רבה לגידופיו, חירגם את דבריו.

"הוא מקלל אותך לא רק מפני שהכנסת את כולנו לצרות עם המשטרה, אלא גם מפני שנטשת את אופנועו. הוא לא יראה אותו עוד לעולם!"

זוה לא טוב, אמרתי.

שלושה טיפוסים

הם לא שיקרו, ביחס למשטרה. חיש מהר היא מילאה את החדר. יחידה אחת הובילה אותי ואת הנהג לתחנה, פלוגה אחרת נשארה במקום, לחקור את הקורבן. עלינו במדרגות אפלות, נכנסנו לחדר מסריח מעובש. בתוכו ישבו, מאחורי ועל גבי שולחן כבד, בחולצות פסים ובעניבות שמוטות, שלושת הטיפוסים עבי העורף, רחבי

מכר העולם

לפגוש את הילד האמריקאי ולהשמיע באוזניו בתוקף רב את הדרישה לפגישה כללית. יתכן מאוד שיצליח בכל זאת להשתתף בפגישה גדולה אחת, שיתקיים בהמשך, אולם שני כותרת העתונים לספרי ההיסטוריה.

ארצות הברית

קצת צפוף

לאמריקאים רבים נדמה שישנם יותר מדי בני אדם בעולם. הם מרחיקים בשבתות לניסוי, מבקשים מקום בודד ושקט — ומוציאים אותם מלא כקופסת סרדינים. הם נודדים לשפתות נידחת, מוצאים כי הם דומה למרק בשר. הם נחפזים לרשום את בנם בבית הספר מפורסם מִיָּעם היוולדו — ומגלים כי כל המקומות כבר תפוסים. הומנות למסעות טובות, להצגות תיאטרון אופירה — כל אלה כמעט ואי אפשר עוד להשיג ללא קשיים.

השבוע הודיע משרד המיפקד מה קרה: מאז 1853, כשהתייצבו הגבולות הנוכחיים של המדינה, גדלה האוכלוסיה פי שלוש. גרוע מזה, אם לא יקרה משהו רציני, תגדל האוכלוסיה ב-25 השנים הקרובות בעוד 63 מיליון, תגיע ל-221 מיליון — יותר מאשר האוכלוסיה הנוכחית של בריטניה המאוחדת.

צירציל. הילד הישני גם. סיר חיינסטון החליט, איפוא, להכתיר את מפעל חייו בחגיגה גדולה ואחרונה, שתבטיח את השלום. אולם שני הצעירים, איק ומלנקוב, לא גילו כל רצון להיפגש עם המורה. הם קשרו את השת"פ פותם בתנאים כה רבים, עד שגם צירציל עצמו החליט.

אולם הוא לא התיימש סופית. שוב השמיע את קולו בפני פרלמנט שעצר את נשימתו. קריאתה של בריטניה שוב יצאה לעולם. הרי אימפריה, שירדה מנכסיה, שוב עלתה על הפרק כגורם עולמי. יחד עמה עלו גם מניו תיו של צירציל כבורסה המפלגתית כמו לחות.

הפעם לא יכול איק לסרב, מבלי לסכן את כל בניין אחדות המערב. הוא הסכים לבוא לברמודה שסופת-השמש. אולם, כך רמו, פגישה עם המורה, אין כמוה כפגישה עם הילד הרוסי הרע.

אלא שלפתע התעורר גם הילד הרע לחיים חדשים. הוא הכריז שהוא מוכן להיפגש גם כן, בלי שום תנאים, לדבר על כל העניינים הנוגעים לבית הספר, להפתעת הילד הטוב והמורה.

היתה זאת עזרה רבה למורה. עתה יוכל

בריטניה לשובת כל הילדים

כל אנגלי הגון בו בלבו לברברים הררי סיים והאמריקאים. הוא משוכנע שאילו יכול המורה האנגלי, עמוס הזקנה וה"נסיון", להפגיש את שני הילדים הרעים ו"לדפוק את ראשיהם זה בזה, היו כל העניינים נים מסתוריים מומן. הילדים היו משחקים בשקט, והמורה היה מנהל את העניינים, לטובתם ולשובת כל הילדים.

ביחוד מאמין בזה מנהל בית הספר, ויינר סטון צירציל. בימי מלחמת העולם הנהיג את שיטת פגישת הגדולים. היא עזרה לו ליישר הדורים בין המעצמות, להגניב את דעותיו ללב השותפים. חוץ מזה היא סיפקה לו גם המון חומר מעניין ומשעשע לסיפורי זכרונותיו.

אולם מאז המלחמה החלו השותפים מתקוטטים ביניהם. זכרונות של סעודות משותפות, צלחות קאביאר וכוסות שמפאן, בידיהם סטאליניות מפולפלות והחלפת מתנות לא הספיקו לגשור גשר על פני תהום האינטרסים המנוגדים. מלחמה שלישית התקרבה, ולצירציל הזקן היה ברור שהוא לא יזכה עוד לעמוד בלי ליד המה הספינה הבריטית. הוא חדר למחשבה מה עלול לקרות לספינה כי שאין לה רב חובל כה חכם כסיר חיינסטון

אפילו מלחמת-עולם אטומית לא תוכל לעצור התקדמות זו. להיפך: במלחמה האחד רונה הזדרזו החיילים לכסות את הארץ בחולדות, נתנו דחיפה עצומה חדשה לגידול הטבעי.

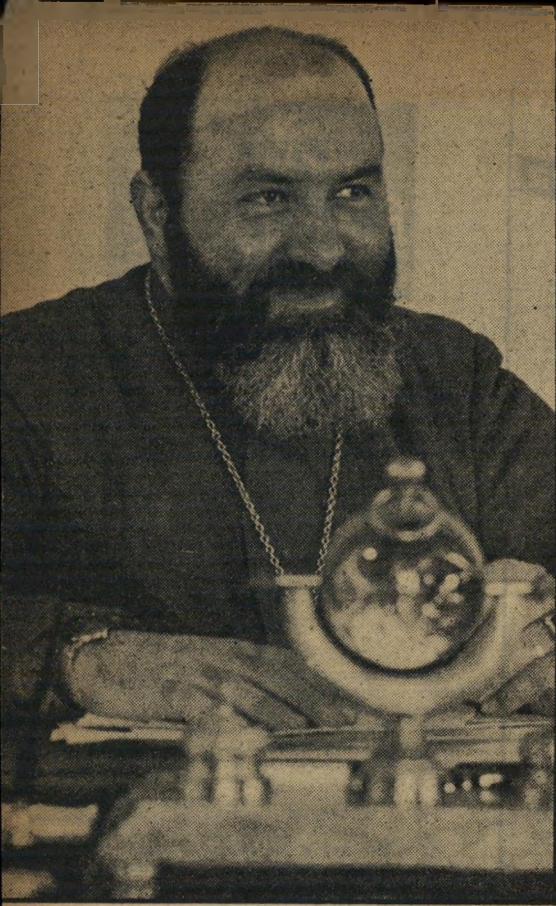
פחות עגלות ירדים. אומנם, אמריקה אינה דחוסה כיום כארצות אחרות. רק 53 איש חיים בה בכל מיל מרובע. אולם בארץ התיכון, כבר מתכוננים הכל לעליה הטבעית.

הודיעה המשטרה: עומד לחול משבר במצב הפשעים, השכבה המתבגרת, האחריות באמריקה לרוב הפשעים, תגדל ביותר בשנים הקרובות. גם בתי-החרושת לעגלות-ילדים שרויים באבל: עד אשר יגדלו ילדי מלחמת-העולם ויקימו וולדות משלהם, צפויה הם יירדה, הגנים הציבוריים יהיו ריקים מעגלות.

אולם בעוד 15 שנה תבוא הגאות הגדולה. בני מלחמת-העולם יהיו זקוקים למכוניות, למקרים חשמיים, לטבעות נשואין ולמוזון חינוכות, וצבא-ארצות הברית, הזקוק לחיילים, ימצא אותם בשפע. יתכן שעד אז כבר תהיה שפת-הים כה דחוסה, עד שהצעירים ישמחו להתגייס, להתרחק בשפתיים צרפתית או תורכית, כשצבא של נערות מסתכלות עליהם ב ערציה.

• לעומת 176 בישראל, 24 בבריטניה המועצות, 390 באיסל ו-530 בבריטניה.

השוועל בגלימה השחורה

ארכיבישוף ג'ורג' חכים
לקראת מפגנה ערבית

של מלחמת ארץ-ישראל מצטופפים, חסרי-ישע, ברחובות העיר. הם קיוו לחזור לבתיהם תוך ימים ספורים; הוא ידע שזאת רק אשליה.

הוא התרוצץ בבירות העולם, אירגן ועדים ומוסדות לעזרת הפליטים, עוד לפני שאו"ם התערב. בכל מקום עורר רחמים ואהדה לערביי פלסטין, רתם את הכנסיה הקתולית לפעולה, נפגש עם ראשי ממשלות ומדינאים.

בסוף 1948 נפגש עם חבר הממשלה הישראלית בפריס, שמסר לו הזמנה רשמית לחזור לישראל.

שריד משוטע

הקהילה היוזנית-קאתולית של 1949 היתה רק שריד משוטע של הקהילה המשגשגת. נשארו רק 15 אלף מבניה, רכושם נחשב, לרוב, כרכוש נטוש, כנסיותיה היו עזובות, בתי הספר סגורים. שינוי גדול עוד יותר חל במעמדה: שוב לא היתה קהילה מסוגרת בפני עצמה, עם עניינים פנימיים ענפים. במדינת-ישראל היתה חלק בלתי-נפרד של המיעוט הערבי. האינטרסים הראשוניים של קאתוליים, מוסלמים, ארמנים ומארוניטים אוחדו על-ידי המאבק המשותף. ארכיבישוף חכים חדל להיות מנהיג נוצרי בלבד. הוא תפס מקום חשוב בציבור הערבי בארץ.

לא היה זה ציבור מלוכד. שרדו בו עדיין שנאות ופיצולים ישנים, סוכני המפלגות עשו כמיטב יכולתם להעמיק את הפיצולים על-ידי תככים פוליטיים ומשפחתיים. אך הרגשת הדוכי והעוול היתה חזקה מן התככים; לאט לאט החלה חודרת בצבור הערבי המחשבה כי עליו להתלכד.

חכים היה נקודת מישען של הכרה זו. ירחונו, אל-ראביטה, שהופיע לראשונה ב-1944, הפך שופר הליכוד. מעל דפיו פירס מאמרי ביקורת חריפים, תבע ביטול הממשל הצבאי, התורת פליטים, הענקת זכויות מלאות לאזרחים ערביים. אישים אחרים, לא-נוצריים, צידדו בעמדתו.

הכוח של ההתיקן

במידה לא פחותה ידוע הארכיבישוף בשל מלחמתו בקומוניסטים. כנסייתו מטילה חרם על כל אחד מאנשיה המצטרף למפלגה הקומוניסטית, נוטלת ממנו את הזכות לטכס נישואין או קבורה. במלחמה זו מצא לשון משותפת עם עסקני מפא"י, שקיוו פעם כי יוכלו לרתום אותו לעגלתם.

אלם כל נסיבותיו לשיתוף פעולה עם מפא"י — או עם גורמים יהודיים אחרים — נידונו לכשנזן מראש. חכים, אשר מאחוריו עומד כל הכוח של הוותיקן, מרשה לעצמו לדבר בנימה שאף מנהיג ערבי אחר בארץ אינו יכול להרשות לעצמו בקביעות.

התקופה אותה בלי הרף בשל גילוי לבי, אומר חכים. "עתונים אף כינו את המיעוט הערבי בארץ כגייס חמישי. אולם אנו לא נפסיק להתרוע ולדרוש. ואני מקוה שיבוא יום שבעלי המחשבות הצלולות בישראל יודו לנו על שהתרענו. כי לא לשם ביקורת ושנאה אנו מתרעעים. אין אנו אויבי המדינה. אנו רק אויבי העוול הנעשה בשמה."

החודש יושב הבישוף הפיקח בביתו בחיפה, שאת כל שאר קומותיו מסר לפליטים, תיכנן את הקמתה של מפלגה ערבית-ישראלית, לוחמת בקומוניזם ובקיפות הממשלתי גם יחד. הדרך לפניו היתה הגיונית. אולם בציבור הערבי, המסוכסך והאכול חשדות הדדיים עד אין סוף, דרך זו סוגה בקוצים לא פחות מאשר דרכו של בן מפורסם של אזור שמפותו של הבישוף — ישו בן-יוסף, המטיף מנצרת.

הקהילה היוזנית-קאתולית בצפון הארץ * מחוסרת בישוף קבוע. מאז מת גריגוריוס ח'גאר מילא את התפקיד באופן זמני הבישוף מבעלבק שבלבנון ואנשי העדה התלוננו שמצב זה פגע בהם במידה לא-קטנה. הם דרשו בישוף משלהם — אדם שיהיה מנוסה ותקיף די הצורך כדי להכניס תנופה חדשה לענייני העדה.

לא היה זה דבר קל למצוא אדם שיעמוד בראש הקהילה הגדולה ביותר של הכנסיה במרחב. היא מנתה אז 40 אלף נפש, לרוב עשירים ומסורתיים, היו לה כנסיות רבות עם מספר רב של כמרים, בתי-ספר, חברות צדקה, קרקעות ורכוש גדול.

בחירתו של ג'ורג' חכים היתה כרעם ביום קיץ. הוא עצמו היסס לקבל את האחריות האדירה אולם ראשי הכנסיה כבר שמו עין על הצעיר בעל המרץ השופע, המשכיל והפיקח. מקורביו הישנו אותו לחששנים של תקופת הזוהר של הכנסיה הקאתולית כאשר, אנשי הכמורה משכו בחוטים מאחורי כסאות המלוכה.

נער מדינה יהודית

ארץ ישראל של אותם הימים, כאשר כל עדה התכוננה לעריכת חשבונתיה עם רעותה בתום מלחמת העולם, היתה גם ארץ האפשרויות הבלתי-מוגבלות לאדם כמו הבישוף החדש. לפעילות החינוך והצדקה הרגילות הוסיף חכים גם תוספת פוליטית.

חודשים אחדים בלבד לאחר שהגיע כבר קנה לעצמו שם כאנטי-ציוני בקרב הישוב, תואר כשותפו הנאמן של חאג' אמין אל-חוסייני. אומר הוא היום: "נכון. הייתי נגד הקמת מדינה יהודית. כי האמנתי שזו תערער ללא-תקנה את היחסים בין יהודים וערבים ועלולה, בסופו של דבר, לסכן את עצם קיום היהודים בחלק זה של העולם."

מסביר הוא: "גם יהודים גדולים וידועים דגלו באותן הדעות. ידידי הטוב, הפרופסור מנגס, היה קרוב מאוד לדעות אלו."

כחוכחה לרצונו למצוא הסדר בין יהודים וערבים מצביע חכים על שורה של פעולות חברתיות ומסחריות. בשנת 1947, כשלא הרבה ערבים העיזו לעבוד עם יהודים, חתם על הסכם עם חברת קבלנים, לפיו החזיר להם מספר מיגרשים עליהם הוקמו 17 בניינים גדולים. לכשיגמר הזכיין, יחזרו לכנסיה המיגרשים והבניינים גם יחד.

זה יעלה כיוקר

את הרגשת השיגעון של הקהילה ניפצו קלעי הצלפ"ה הראשונים של המאבק על ארץ ישראל. בני הקהילה היו,

"הנה מונסניור!" קרא הצעיר הערבי שנשען על קיר המסעדה. הוא עזב את מקומו, התקרב ביראת כבוד אל הגבר המזוקן והגבוה, שהיה לבוש גלימה שחורה מבריקה, ענוד שרשרות יקרות. בידו אחז מטה שחור גדול עטור בצלב כסף מבריק. הצעיר ניגש אליו, החזה קידה עמוקה, הצמיד שפתיו אל הטבעת הגדולה שקישטה את היד שהאיש הגבוה הושיט לעומתו בתנועה של אבירות עליונה.

"אהה! הם שוב מתחילים עם הוקן הגדול שלהם!" הפליט ערבי אחר, מבוגר יותר, מוסלמי חשוב כפייה לבנה, שישב בתוך המסעדה. למראה המחזה שהתפתח במהירות בסימטה המרוצפת והצרה לבשו פניו הבעה מעורבת של ספקנות וקוצר-רוח.

לא רחוק ממנו ישבו שני בחורים — יהודים — פקידים במשרדי המושל הצבאי בנצרת. "אני סקרן לדעת מה רוצה הפעם השועל הוקן," העיר אחד הבחורים.

"אל תדאג. מחר תקרא את זה בעתונים," השיב חברו. נושא ההתעניינות המשיך בדרכו. גם אילו שמע את כל מה שנאמר עליו לא היה שם לב במיוחד כי ג'ורג' חכים, ארכיבישוף של עכו, חיפה, נצרת וכל הגליל, מונסניור, זקן גדול, שועל זקן והאיש החזק של המיעוט הערבי בארץ, הספיק כבר לשמוע דברים רבים ושונים על עצמו.

צו ממרומים

כאשר, ביום קיצי יפה, ביולי 1943, קיבלו נכבדי חיפה את פני ג'ורג' חכים, כבר היה הבישוף החדש של העדה היוזנית-קאתולית * אישיות ידועה. זה עתה מינה אותו האפיפיור לתפקידו החדש, למרות גילו הצעיר (34). על ידי כך היה חכים הבישוף הצעיר ביותר בעולם וגם כיום, למרות שמונו עשרה בישופים אחריו, הנו הצעיר בכנסיתו.

ורכו מבית הסוחר האמיד בעיר סנטה, צומת-רכבות במצרים התחתית אל מטה הבישוף היתה קצרה ומהירה. "כבר בגיל שבע שמעתי את הצו ממרומים," מספר עתה הבישוף. אך אביו, ראש הקהילה היוזנית-קאתולית המשגשגת בת 1200 הנפשות, לא רצה לשמוע מאומה על צווים כאלה. ג'ורג' היה הבן השלישי, אחריו היו עוד שתי אחיות — כולם למדו ההתכוננו לקראת חיים מאושרים של בורגנים אמידים. האב לא ראה שום סיבה מדוע יסטה ג'ורג' מדרך מכובדת זו.

אולם ג'ורג' היה עקשן. בגיל 12 דרש מהוריו שיכניסו אותו לסמינר הדתי בעיר. הם התנגדו בכל תוקף. המאבק נמשך שנתיים. לבסוף ניצחה הדת את הממון.

בגיל 22 נשלח לעיר הקודש ירושלים, שם הוסמך ככומר.

ג'ורג' חכים ככומר במצרים
המופתי לא הסכים.

באופן טבעי, חלק מן המתנה הערבי. כאשר הגיעו הפרועות לממדים רציניים, ניסה חכים למצוא מוצא של פשרה. הוא נסע לקאהיר, ניסה לשכנע, לדבריו, את המופתי הגולה שלא כדאי לתת למלחמה להתפתח. "נסעתי אליו עם רשיד אל-חג' איברהים, ראש הוועד הערבי של חיפה. אבל המופתי לא רצה לשמוע שום דבר. היה מגוי וגמור עמו להמשיך ויהיה מה. אני אמרתי לו שזה רק יעלה לנו ביוקר." מאז חול חכים לדבר עם המופתי. במחצית חודש אפריל נכנס הבישוף לטיפול בבית חולים בירוחם. כעבור שמונה ימים בבשה ההגנה את חיפה. מיטתו יכול היה לראות את רבבות הפליטים הראשונים

"זה היה יום גדול בשביל הורי," נזכר הוא עתה. "הם, שהתנגדו לדרכי בתחילה, היו עתה גאים ושמים בבנם הכומר."

צעיר בעל מרץ

היכרות זו עם ארץ-ישראל נועדה להיות חוליה מברעת בחי הכומר הצעיר. הוא נשאר בה שמונה שנים, לפני שהועבר לבירות ולקהיר. אולם הידיעות והנסייון שרכש בארץ הספיקו להקנות לו מעמד רציני ביותר בשורות הכמורה של כנסייתו.

המפגנה הגדול בא ב-1943. מזה שלוש שנים היתה יאחת מתשע הדעות הנוצריות במדינה, שהיא חטיבה עצמאית המכירה באפיפיור הרומאי אך אינה שייכת לכנסיה הקאתולית-הרומאית.

* ביניהם מוחמד נמר אל-הוארי, ראש נג'אדה לשעבר, שיין טהאר א-טברי, הקאדי של נצרת.

את עליונותה הרחוקה והגופנית על הגבר. מונטגו מציין במחקרה שהופיע החודש בארצות הברית, את העובדה שלמרות ה"פעתה המאוחרת יחסית של האשה על במת הספרות, המדע והמדיניות כבר הספיקו ה"שים לזכות בכל פרס נובל עשירי, במאות מקומות בבתי-הספר ובחברות בממשלות רבות. ואם כי טרם נבחרה אשה לנשיא או ראש ממשלה, מבטיח מונטגו, שלא ידע על מועמדותה של גולדה מאירסון לראשות ה"ממשלה, כי גם משרה רמה זאת תפול לידיה הבטוחות של האשה.

בדי המופלדה. אולם עיקר מחקרה של מונטגו הוקדש לעליונותה הגופנית של הא"שה. אם כי הוא מצטער לגלות שנשים חר"לות לעתים קרובות יותר מאשר גברים הרי הן בכל זאת מבראות יותר מהר, ולעתים יותר קרובות של הולדה מאירסון זאת מונה מונטגו שורה ארוכה של עובדות מסייעות להוכחת עליונותה הגופנית של האשה:

- על כל שבעה גברים הסובלים מהיס"ט טריה מצויה רק אשה היסטריה אחת.
- על כל שמונה מגמגמים מגמגמת רק אשה אחת.
- על כל 16 גברים עיוורי צבעים אינה מבחינה בצבעים אשה אחת בלבד.
- המופלדה, גזילת הדם הלא-נפסקת, מצויה רק בגברים.
- אחר כל אלה אין להתפלא כשמונטגו מטיל את פנו הכבד ביותר: בכל מקום בעולם, להוציא את הודו, חייה האשה הממוצעת יו"תר שנים מאשר הגבר הממוצע.

אלקטרוניקה

האדם אינו איתור ועדיין

בין חלונות הראווה המפוארים של הרחוב ה-57 בניו-יורק, המציגים לראיה את מיטב הפרחת האופנות והתכשיטים, ישנו אחד ש"לזר ביותר. דרך הנכבית הרחבה נראים שלו"שה קירות מכוסים שורות שורות של מגורות אלקטרוניות, הנלקות וכבות באור קלוש. בחזון זה אין כל תאורות מרהיבות עין, אך אלפי עובדים ושבים נעצרים לידו, מת"בוגנים בסקרנות. שום תושב ניו-יורק, אינו מחמיץ את ההזדמנות להציץ אל תוכו של המוח האלקטרוני הגדול והמסובך בעולם.

כמו פקיד ישראלי. פעולתו של המוח האלקטרוני מזכירה את האגדה על להקת הג"מדים שנוכסה בלילה לביתו של סנדלר צעיר, עשתה עבודה שהסנדלר לא היה יכול להס"מיק לעשותה בחודש שימים. באלפי המגורות, שבו מספר אינסופי של מספרים ומשואות, ששום אדם, ויהי אפילו גאון במתמטיקה, לא יכול היה לזכור אותם או לבצע אף חק"זעיר של החישובים הנעשים על-ידי המכונה משך כל ימי חייו.

המערכת המסובכת של 12500 מנגרות אלקטרוניות, 21400 מספיקי-זרם אטומיים ו"40 אלף חיבורים יש לה כוח "זכרון" גדול משל כל אדם: היא מסוגלת לזכור 400 אלף מספרים ונוסחאות שונות.

לחשוב, לא. יצירתו האחרונה של המוח האלקטרוני היתה חיבור לוח עבה. בן 327 עמודים צפופים, המראה בספרות מדויקת את עמדתם של כוכבי הלכת, בהפסקות של 42 יום, משך 407 שנים, מ-1653 עד 2060. הספר כולל 1.5 מיליון מספרים, רבים מהם בני 10 ספרות. אך אלו הן רק התוצאות הסופיות מהחישובים, שנוקדו ל"150 מיליון ספרות נוספות, שהמוח היה חייב "לזכור" אותן לזמן מה. הפעולה דרשה 5 מיליון הכ"סלות וחילוקים ויותר מ"7 מיליון חיבורים וחיסורים של מספרים ענקיים. פעולות החי"שוב הללו, שהיו מעסיקות מוח אנושי רגיל למשך כמה מאות שנים, נעשו במוח האלק"טרוני בחודשים מעטים.

החסרון הקטן היחיד של המוח האלקטרוני: אין הוא מסוגל לחשוב. את הפעולות המחשבתיות הסתורות, שתציגנה מה שצריך להכפיל או לחלק, חייב לעשות יצור אנושי. הוא עדיין אינו מיותר לחלוטין.

* מסלמה לגרף, הסופרת השבדית, ועד גרטי קורי, פיסיולוגיה ורפואה, 1947.

פסיכולוגיה

הטירוף הלא אנוש

לוקרציה היתה קופה רגילה וחסרת מע"צורים נפשיים, עד שפגשה בפסיכיאטריה המודרנית. היא היתה נוהגת לקפץ ולדלג בתוך כלובה בשמחה רבה, כמעשי הקופים סיבבל הדורות. כזאת היתה לוקרציה עד ש"גרויים חובלניים" הפכו אותה לדמויית אנוש מלאת פחדים, כשלונות, יאושים וח"דות.

שכלה המוגבל (שנעשה, במשך הטיפול, מוגבל עוד יותר) לא יוכל לתפוס לעולם את אשר תרמה להקלת סבלם של מחצית המיליון שסועי אישיות (סקיזופרניה) ולמע"לה מיליון בעלות-בית מתוחות-עצבים ב"ארצות הברית.

לוקרציה היא אחת מקופי הניסויים בבית הספר לרפואה אשר באוניברסיטה הצפונית-מערבית בארצות הברית, חוקרי האוניבר"סיטה, ד"ר זיול חסרמן וד"ר קרטיס פסטל, היו בין הראשונים שהתחילו להשתמש ב"בעלי חיים על מנת להבין את מסתרי הפר"עות המצבים של בני האדם.

ריחות לילך וסרחנות. מכיוון שהקופים חסרים בדרך כלל את ה"גורמים החובלניים" שגורמים המסים הג"בוהים, המלחמות, צרות האהבה ודאגות ה"פרנסה המסובכות של האדם בעולמו המור"דני — נבנה מכשיר בסוכך למדי, על מנת להכנס למשוגעים בכל זאת.

המכשיר מסוגל לשלח בקופים האומללים ריחות לילך או סרחנות באשה חליפות. לחיצה כפתור מכה את הקופים בזרמים חש"מליים. כפתור אחר משלח פתאום נחש-גומי ירוק מתוך ארגז המזון.

הנחש היה הגורם שסתר סופית את ביני"תם של הקופים. אחרי מספר שבועות נס"רסה דעתם לחלוטין. הם חלו באסתמה, בדי"לקות מעיים, בהתכווצויות שרירים ובהיס"טריה, החלו ליפול מאותן הנדנדות שקודם לכן היו יכולים להתלות עליהן כלאחר יד, נהיו מוחמים וחשדניים המיד, רעדו ודאגו, בילו שעות רצופות בישיבה קודרת בפניה ולא רצו אפילו לאכול בננות ותות-שדה — מונגם החביבים.

הם ירדו במשקל, חזו חזיונות בלהה, פח"דו מוזרים אחר ורוחות, נבהלו מכל זמזום ושנאו תכלית שגואה את מכסה ארגז המזון, שהיה קשור בתודעתם עם נחשים ירוקים, מוכן, שבכל פעם שהוכנס הנחש הירוק עצמו, לכלוב הראו סימני טרף. חלק מה"קופים הגיעו לידי כך שישבו בלי נוע במשך 5 חודשים רצופים עד שאפשר היה לאסוף אותם באת, בלי שיגבו על כך.

כמו זמר אופרה. הניסויים האלה הרי כיתה לדברי הד"ר חסרמן, שנחרויות (חולי נפש שאינו קשור בשינויים מיינים במערכת העצבים) של קופים דומים לאלו של בני"אדם ונגרמות על ידי מצבים דומים. בקצרה: עורר בעיות שאינו יכול לפתור. הקופים רצו לקבל, כרגיל, את מונגם מתוך הארגז, אך פחדו מהנחש.

המצב דומה למצבו של אדם שעז הפצו להיות זמר אופרה, אך יכולתו לכך מוגבלת למדי. עליו לפתור את הבעיה על ידי היר"חור לומר בבית-קפה, או כיוצא בזה, או לשנות לחלוטין את מסרתו. אחרת יחלה בנורוזה.

שינועם של הקופים ארך שלשה עד ארבעה שבועות בלבד. שימתם בכלובים גורמליים ונוחים, החלה להועיל לרפואתם רק אחרי שמונה עד שנים עשר חודשים. הרופאים ניסו תרופות שונות וטיפולים רבים, אך ללא תועלת. לאט לאט פותח ניתוח מוח, המרפא את הקופים אך משאיר אותם, כמו את לוקרציה, שלווים ובריאיים. טפשים ללא תקנה ושקועים למעלה מהרגיל בתאונותיהם המיניות.

אין הד"ר חסרמן טוען שמצא דרך לרי"פוייב של בני האדם. ניתוחי מוח לריסוי שגוען נמצאים בשלבי ניסוי ראשוניים. בכל זאת הוא בטוח, שההסתכלות בתגובותיהם של הקופים שלו לגירויים ולריסויים עשו"ייה לעזור להבנת תקלותיהם העצביות של בני אדם.

הגין הלא-חלש

שעה שד"ר קינסי השלים את מחקרו על התנגדות המינית של האשה האמריקאית, עסק אשיל מדע אמריקאי אחר, האנתרופו"לוג אשיל מונטגו גם הוא בנשים, אם כי מזוית ראייה אחרת. ד"ר מונטגו לא התעניין בכיגורפיה המינית של האשה, כיכר ההוכיח

מתנות

המשמחות כל גבר

כתנות פופלין
"רינומל" מבראני
לוי משוכה הצעה
ביוחדת
9.750

עניבות
ושי טהור ומשי
מלאכותי דוגמאות
חדשות החל ב
1.450

פוזבורים
צמר טהור מבחר
עשיר עם
שרוולים החל ב
14.000

צעפים
מצמר ומשי
דוגמאות נפלאות
החל ב
1.950

ממוחזרות
מבאטיסט, לבנים
וצבעוניים החל ב
—800

חלוקים ואדרות בית
מצמר ומשי
פוזמות
פופלין ופלני
לבנים
צמר וכחנה
מצמר וכחנה
כפפות עור
עם ובלתי כשה
כפפות צמר
כתפיות הצורות
כיריות

ירושלים • תל-אביב • חיפה

השבוע מיוצגות גם בנות המין היפה. אני חוששת שלבחרים כישניים ולא-ספורטאים אין הפעם הצלחה גדולה. רובן רוצות גברים נועזים.

אחת מאלה היא בוגרית (841/78) בעלת שתי נסיות. האחת (קלה) לנינייות, השניה (מסור כנה) להרפתקות. חזו מזה יש לה גם, לדעתה, כל המעלות הרגילות, כולל עיניים כחולות וכו'. בחור (שא) יש לו דעה טובה על עצמו. (ב) איננו כיישן, (ג) יודע לספר ספורים יפים — נחוק. האביר הנדון מתבסס לכאורה ולנמה במכתבו. מרדק הוא אגוד להכיר בחורה כמנה דחוקה דרך מרדק זה. רצויה גם תמונה. נילו, השכלתו, ששחי התי-גינתו וכו' אינם מרשים הסריח-שכבות.

אחד הטוען שאנו יודע לכתוב מכתבים (81/70) יודעי הרבה דברים אחרים. הוא הברמן משום שהוא אוהב ספורט, רקודים מכל המינים, לשוטט בארץ, זו שתמצא את התאור הברמנית הולם אותה, שלא תמהי כובת-סוכר, תהיה כן נחמדה, אמה, מבינה בעניינים, תמצא בו חבר. ה"הברמן מופיע כי דה, צבע ונעם לא השוכים (המין כו).

כוחתב בת 10 (841/80) שדרוש לה בחור אוהב חיים רציני, חסר תמכיים ודאגות, בעל הרכה דמיון ומרץ, לבובו זמנו וכססו על הרפתקה קטנה ונהדרת (כמו לשוט במלכת אפריקה ?) אותו בחור השוכ שיהיה גם נועז, ישר ושנא שקרים!

אם את נחמדה ואינך מעששת, ונסיף לכך אינך מתגוררת להכיר בחור בן 23 (841/81) שבעינו כילוי בבית קפה דחוס אינו נחשב לשיא החיים, יש לך כאן הרומנות מצוינה.

את ואחות (841/82) המעידים (כל אחד על השני) שהם בעלי הופעה נאה, השכלה מספקת ואופי יציב (ממשפה טובה, כנראה), מעונינים כל אחד/ה להתכתב עם בן/בת זוג מתאימים/מה/ה.

נערה בת 17 (841/83) מבטיחה במכתבה תשובה לכל מי שמכתבה לו לספר בריחות.

בחור עני ללא דרישות מופרזות הוא בן ה-21 (841/84) הרוצה, ששוט מאור, להתכתב עם נערה. על נושא, שיכונא מאליו, במשך הזמן.

בן 21 אחר הוא תבען יותר: הנערה שהוא מבקש להתכתב עמה צריכה להיות בגיל 17-18 אכזרית בעלת יופי אצילי, בעלת הומור ועליזה. בעל הדבר הוא כנובה 175 ס"מ (841/85), בעל הופעה נאה, גם ספורטאי, וגם חובב קולנוע.

הברתי: שער שחור, עינים ירוקות, גיל 25, בעל עבר מחמתי (אציל) סביבת תל-אביב, אימרת נערה, האומרת על עצמה שגיל 20 כבר מאה ריה (841/86). הנושאים להתכתבות צריכים להיות אקטואליים. על הבחור להיות גם רציני, יודע ספר, עם הוש היגיוני נכון במקום הנכון.

הצוה צעיר (841/87) בן 10.5 (הוא יודע בדיוק למה רוצה להתכתב עם נערה שלא תהיה יותר מאשר בת 17, לא תהיה בחברה סלוגנית, לא ירד שלמות (כן) הברת תנועת נוער, הנושאים לא משנים לו רק לא מוכיחה, יצורי שלא כאלה מצי מיתה תנועת הצופים.

לכל מכתב אליו יש לצרף סכום של 500 פרוטה בבוללים. על המעטפה יש לציין העולם הזה, ת. ד. 136, תל-אביב, עבור רותי.

פרס ספרותי בשכי של

3-ר"י

דבר קונה גליון 1 של

777

(הפשיע עך פני העולם)

חומר אמיתי ומענין על הסנסציות בעולם הפשע
20 עמודים גדולים, המחיר 300 פרוטה
ה ו פ י ע ו נ מ צ א ד מ כ י ר ה

גם מפני הגשמים מגינים הסוככים מתוצרת

הסוכך
KASOCHESCH
"הסוכך"
נוסד 1934
רחוב הרצל 89, תל-אביב, טל' 5473.

צינקוגרפיה

רינדזונסקי

תל-אביב, הקישון 6 טל' 80248

★

ג ל ו פ ו ת

קו - רשת - וצבעים

האינפורמציה לא לפרסום

כששמע אורי קיפרי כי דוד בן-גוריון הכניש את הדברים שאמר לעורך ידיעות אחרונות הרצל רוזנבלום (העולם הזה 840), נזכר במעשה שקרה לעתונאי גרמני ידוע בימי שלטונו של הנסיך אוטו ("קאנצלר ה' ברול") פון-ביסמרק: אחרי ישיבת מ" שלה סודית עצר העתונאי את הקאנצלר, כי קש במנו אינפורמציה. הקאנצלר סיפר לו כל מה שקרה, אך דרש ממנו בתוקף שלא לפרסם את הדברים. כעבור שבוע חזרה אותה השיחה. בפעם השלישית, כשהעתונאי שוב ביקש אינפורמציה, פנה אליו הקאנצלר-הענק בתרעומת: "אזיה עתונאי אתה? אני מוסר לך אינפורמציה לא לפרסום, ואתה אינך מפרסם אותה! למה לי לבזבז את זמני עליך?"

על חזיה המיניום של הצעירה הישראלית-כתב אמנון קנן, שחקן תיאטרון ירושה השתלם עתה במכללת בוסטון, ארצות הברית, בה זכה בסטיפנדיה חשובה (1000 דולר) על שם האמריטני, במאמר שפורסם בעתון בוסטון הראלד. מסביר קנן: "הנערה הישראלית מתחילה לצאת עם בחורים בהגיע לגיל 14 או 15, מקבלת את הנשיקה הראשונה בגיל 16, לובשת את גרבי הנעילון ה' ראשונה כשהיא בת 17."

הנהוג לא נשמר

כנסתיימה השבוע תקופת כהונתו של חיים שורר כעורך יומון מפא"י, הדור, הגריר אחד מעובדי העתון את מעמדו של שורר, אחר כשלונו בעתון וערב העברת מ" ותו לשליח מפא"י בלונדון, יונה יגור: "שורר דמה לנשיא. הוא היה חותם על מה שהיו אומרים לו (לחתום)."

ממשלת צרפת שהעניקה סטיפנדיה לימור דים למשורר חיים (הנה מוטעות גופותינו) גורי לא יכלה לשמור על נהוג צרפתי, מסיבות תקציביות. התוצאה: שעה שגורי משתלם בספרות כללית בפרס ממשלתי אש" תו, עליוה, את לימודיה בירושלים.

יוסף בר, בנו הבכור של הסופר יהושע (עיר קטומה) בר-יוסף, גילה קחים מ" פתחיים מובהקים שעה שספרו הראשון, ק" בן סיפורים, רובו סיפורים, שפתיים מלו חות, עמד לצאת לאור: הוא החל שמוע הרצאות בקבלה ובפילוסופיה באוניברסיטה העברית, בדומה לאביו, לו שימשו כה" ראה רבה הקבלה והמיסטרורין של צפת. אמר הצייר שמעון (קוצו של צבר) צבר, הממושקף וצהוב-השער, בעל החיוך חושף החניכים, אחרי שמשפטו נגד עיריית ח" אביב בעניין החתימה על בריכת המואיקה בגן-העצמאות (העולם הזה 771) הסתיים, בהסכמתו, כשפרה, לפיה תישא הברכה את שמו וחד עם שם מחלקת הנטיעות: "מילא, אם לא הולך לי להפרסם במדור הפלילי אצטרך לחזור לציור."

המימד השלישי

ראשונים תמיד אנחנו

"הם ילבושו אפילו מושבים של בתי שיי מוש סביב הצואר, אם יתנו להם מה שהם אוהבים," ענה פעם מפיק סרטים תלמי-מר" יים לשאלה אם יסכים הקהל להרכיב משק" פיים מיוחדים על חוטמו כדי לחזות בסרטי התבליט.

קרוב לוודאי שאורחים ישראלים לא ייר-או בבתי קולנוע לבושים בדברים כאלה על הצואר. המאמץ הגדול ביותר לו יסכימו, יהיה הרכבת המשקפיים, תמורתן יצטרכו לתת לירה אחת ערבון, בגלל המחסור ב- מצרך אופטי זה.

בשבוע הבא תנתן לקהל החיפאי הזדמנות לראות בשלושה ממדים, את הסרט מבצר טי. תוצרת קולומביה, שיהיה הראשון מסוג זה בארץ, אם לא לקחת בחשבון את מטרסקו-פיס, סרט התבליט העלוב.

לעיניו הממושקפות של הצופה יתגלגלו שורה של אירועים מלאי גבורה. הוא יכופף את ראשו כל פעם שחשמע יריה מרובהו של הגבור גורג' מונטגומרי, ירים אותו שוב כדי לחזות בדמותה המתובלנת של הגבורה ג'ון וס, בובה מעוגלת-איברים ומלאת-חזה המדגישה את תבליטיות הסרט. אשר לאופנת הצלוליד החדשה, אומרים אנשי קולומביה:

● השיטות שאינן מצריכות משקפיים בטינרמה, סינמסקופ ומסכרוב, נותנות הר-גשת עומק קלושה ואף זאת רק בגלל רוחב המסך. רק בעזרת משקפיים יתכן סרט תלת-ממדי אמיתי.

● הקהל יתרגל, לסרט התבליט, כשם שהתרגל לסרט המדבר. ● ארצות כמקסיקו, ספרד, איטליה, צר"פת ואנגליה כבר עוסקות בהפקת סרטים מסוג זה.

סרטים

תחרים ורטל

רציחות בתחרים וכפפות משי נעשות בסרט דודנית רחל. הרוצחים: הסופרת דפנה דהמוריה, התסריט, אנאלי גיונסון, הבמאי, הנרי קוסטר ובתפקיד כפול, אורי ליביה דה הבילנד.

הערפל הלונדוני הכבד הוא כנראה מקור השראתה של דפנה דהמוריה, שספריה הם מעורפלים לא פחות. עם נשיפה ראשונה מתפור הערפל ונשאר אפס. כמו התנ"ך והמערב הפרוע, משמשים ספריה של מים דהמוריה מזון קולנועי בשפע.

כמו תמיד, גם במקרה זה מוגשת לצופה אחווה מרוחקת בחוף אנגליה. שוכן בה בחור צעיר עם זכרו של דודנו היקר, שמת באיטליה מדלקת המוח. פיליפ הצעיר (ריי

לשאלה המציקה לכל הצופים בסרט. אוליביה דה הבילנד, כאמור, היתה רוצי-חת כפולה, בתפקיד ובביצוע. היא מתאימה להיות בתולה זקנה, מטורפת, או אשה טר-בה. תפקיד רחל, המתחננת והנשית, אינו זהה עם פניה החסודים וקולה האיטי. במאמץ גדול מנסה ריצ'רד ברטון, השחקן הוולשי הצעיר, להציל במשחקו הטוב את הסרט. אך כולם נגדו.

למחר צר, מאהב לטיני

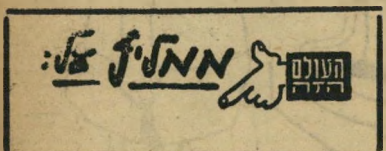
האלמנה העדיזה, הגירסה הקולנועית האחרונה של האופרטה המפורסמת של פרנץ ליהר, מקבלת הפעם את תוהיה (היפים) של לנה טורנר כאלמנה העליוה ומאהבה-מלפני-שנה, פרננדו למאס, כרוון דניל, מוחץ הלבבות, מסיר צעיף האלמנות השחור. הסרט שאינו מצריך משחק גאוני, הוא נעים ומשעשע. לנה טורנר, שזה לה סרטה השני, אחרי שזעזעה שתיים מן הבד, מכיר-חה שהיא מסוגלת עדיין למלא אולם קולנוע עד אפס מקום, למרות הקור הגדול. מחוך לחוץ בחוקה, צובט את מתניה למספר אינ-ציים המגיע כמעט לחצי ממספר שנותיה, עושה אותה, ליפהפיה עוצרת נשימה. שלא כאופרטה בימתית, מה שלא עושה הקול, משלימים הפרצופים, התלבשות וה-איפור.

להחזרת ערומים. קור

על קיפים ואנשים. חוקר הד"ר לכימיה, פולטון (קרי גרנט) המנסר להמציא נסיוב להחזרת עלומיו של האדם. שימפונות-הנטיין אסתר, מערבת את כל הנוזלים במעבדתו, שופכת אותם למיכל המים הקרים. הד"ר המפורז שותה מן המים, משיר מ-עליו 20 שנים, וזוג משקפים עבי זגוגית, דבר המאפשר לו להסתכל בזוכירת המפעל, מרילין מונרו בעיניים חדשות. לאחר שפנה השפעת התרופה, שותה למחרת אשתו (גינ-ג'יר רוג'רס) מאותם המים, מתחילה להתנהג כנערה בת 17. יום לאחר מכן, שותים שניהם מן המים, מקבלים מנסליות של בני 10, משגעים את כולם.

זוהי קומדיה קלילה, בעלת מצבם מצחי-קיס. קרי גרנט, הוא כתמיד, טוב, גינ'ג'יר רוג'רס מתנהגת על הבד כמעט כמו בחיים"י, מרילין מונרו מיטיבה לגלם את טיפוס ה-בלונדינית שיתרונותיה הם מגבות העיניים ומטה.

גינ'ג'יר בת ה-43, נשאה לה צרפתי בן 25.

שחקנית ג'ון וס
לדמות מתובלנת, ראש מורס.

הדודנית רחל מתנהגת בצורה מעוררת חשד. רגע מתאים ליהרג בוחרת גם הדודנית, בדיוק כאשר נדמה לפיליפ המחלים שהיא הרוצחת. הוא נשאר כעת גם עם זכרה של הדודנית רחל, ועם הספק, אותו הוא משמע יום יום בפני הגלים: הדודנית רצחה. או לא רצחה? הגלים אינם משיבים לו. הקהל לא יכול לקבל, תמורת כספו, את החשובה

מלת דחיה וגועל; (6) החבר; (7) שבעת כוכבי הלכת באסטרולוגיה היהודית; (8) על מנת; (9) ארבע שיטות מסורתיות בפירוש כתבי הקודש; (11) עצב; (13) סופר בעל שם פרטי בראשי תיבות; (15) אבי הכלה או החתן; (17) תורת לחימה עירונית; (18) בעל מקצוע חופשי; (20) מפקד מחלקות; (23) הבל; (26) באלים, בעברית מליצית; (27) לא קצין; (28) מצוי בסוכות; (29) מתחרית מלווה העצמאות; (31) בעל העקב; (32) שי"רות איטוביסים ציבורי; (35) אגף במטה הכללי; (37) קללה; (39) אופי, מהות; (42) עתיד מקוצר מן יכסה; (44) מידת שטח; (45) יחידת המטבע; (47) מלת שא"ה.

פותרי התשבץ הקולנועי שזכו בפרסי ספרים:

אילנה שפמן, תל-אביב, ריינס 3.
ימימה חימה, מעלה-השחרור 5.
ב. וגשול, ירושלים, הרשנברג 5.

פותרי תשבץ התשובות שזכו בפרסי ספרים:

מאיר קפון, צ. ה. ל. ד. צ. 444.
גבריאל פוזשטין, רחובות, פינס 9.
יהודית זכרוביץ, נתניה, עין התכלת.

			8	7	6	5		4	3	2	1
13					12		11			10	9
	18					17			16		14
							21			20	19
								23			22
	24										
				28		27			26		25
							31			30	29
		32									
37			36					35			33
					39						38
		43			42		41				40
			47			46		45		44	
						49					48

תשבץ ראשי תיבות

מאוזן: (1) השם הכולל לביצים. ירקות, עוף ופירות; (5) חמש האותיות שאינן מקב-לות דגש; (10) כמו כבודו של אדם; (12) סוג של חומר נפץ; (14) ראש חודש; (16) בית תפילה מפואר; (18) על גבי, מזיל דמעות; (21) אחד מחז"ל; (22) אותם כותב סופר מיוחד על קלף; (23) קטטה; (24) של שניים; (25) בני הדור הרביעי; (27) קרוב משפחה לשום; (30) מפקד שאינו קצין; (31) תואר כבוד לרב; (33) יהיר; (35) אגף במטה הכללי; (36) עליו לבדו לא ייחיה בהסכמתו, כשפרה, לפיה תישא הברכה את שמו וחד עם שם מחלקת הנטיעות: "מילא, אם לא הולך לי להפרסם במדור הפלילי אצטרך לחזור לציור."

מאוזן: (2) יהיה רצון; (3) הערה על שטר המתירה ליהודי דת לקחת רבית; (4)

